

► Canvis a Palestina?

Roda el món // Pàgina 18

Grups pacifistes israelians i palestins es reuneixen per bastir estratègies de cara a posar fi a 60 anys de violència. A Gaza, Hamas i el govern d'Israel han arribat a un acord de treva de sis mesos.

► Temps de decreixement

Què es cou // Pàgina 22

Després de recórrer el Principat per debatre sobre el decreixement, Temps de re-voltes organitza una trobada per posar en comú les alternatives i dur-les a la pràctica.

► Dels drets a les llibertats

Expressions // Pàgina 24

La història recent del moviment GLTB radical s'explica a *Dels drets a les llibertats*, recentment editat per Virus. Aquesta vegada la DIRECTA n'extreu alguns fragments representatius.

directa

setmanari de comunicació

núm. 99 // 25 de juny de 2008

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

La UAB sanciona 27 alumnes amb un reglament franquista

» Així està el pati // Pàgina 10

HAN ESTAT EXPEDIENTATS PER PARTICIPAR A LES PROTESTES CONTRA EL PLA BOLONYA

» Així està el pati // Pàgina 11

28 de juny: lluita per abolir l'heteropatriarcat

Cercavila contra la moral cristiana i per promoure l'apostasia organitzada pel Col·lectiu Gai a la plaça de Sant Jaume de Barcelona

Eloy de Mateo

» Així està el pati // Pàgina 12

Un informe diu que s'ha manipulat informació per justificar la MAT

El treball acadèmic elaborat per l'economista Josep Vergès assegura que s'han manipulat dades sobre la xarxa elèctrica actual per tal de justificar la necessitat de fer la línia de molt alta tensió.

» Així està el pati // Pàgina 13

Nous punts de control d'immigrants

La situació de les immigrants sense regularització administrativa empitjorarà les properes setmanes. Després d'aprovar-se la nova Directiva de Retorn a la Unió Europea, proliferen els controls als aeroports i les estacions de metro i fins i tot s'instal·len check-points a la via pública.

» Així està el pati // Pàgina 13

La Federació Catalana d'ONGD suspèn la Generalitat

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

En un món sense petroli

L'escassetat de petroli implicarà canvis profunds en el nostre estil de vida i una reorganització econòmica més vinculada a la col·lectivitat i a

allò local que no pas als aparells de l'Estat. Marc Gavalà, coautor del llibre *Repsol YPF, un discurs socialment irresponsable*, també opina que les

vagues al sectors primaris i al transport són l'expressió d'un context mundial que està a prop del desabastiment energètic.

Una oportunitat, al cap i a la fi, "per iniciar un decreixement precipitat cap a formes de vida menys nocives pel planeta".

Editorial

Amagar el fet d'estimar

Ja tenim aquí la data del 28 de juny, una jornada que, si més no, s'ha aconseguit que figuri a l'agenda mediàtica i política. Es tracta de la jornada internacional per l'alliberament gai, lesbià i transsexual. El major avenç en aquest àmbit és que, des de fa un parell d'anys, els gais i les lesbianes ja es poden casar. Encara hauran de donar les gràcies.

Una societat educada en l'heteropatriarcat cultural i religiós mai no podrà viure com a normals les expressions d'amor, de sentiment, de passió i de sexe que se surtin dels esquemes inculcats. L'acció política en aquest àmbit sempre s'ha fet a partir del càlcul aritmètic. Quin nombre exacte d'homosexuals dins i fora de l'armari ens votaran si defensem la igualtat? No ha estat mai una qüestió de conviccions.

Els governs sempre han sabut que un percentatge important dels seus votants —de dretes o d'esquerrres— eren culturament homòfobs i que no s'hi podien oposar frontalment. L'homofòbia és, per definició, la negació de l'altre, de la identitat sexual escollida i practicada amb llibertat. És exactament el mateix que el racisme, però no hi està en joc el color de pell, sinó el color de l'opció d'estimar. Aquesta acció de negar la diferència i la llibertat se sent encoberta quan no s'actua en contra d'ella, en contra de l'Església, de la ultradreta i de la broma fàcil que utilitza el llenguatge per arraconar, marginar, aïllar i estigmatitzar tota persona que estima diferent o que simplement estima. Això passa a la societat i als *mass media*, però també passa als nostres espais. I d'això sí que en som responsables. A les festes alternatives, casals, ateneus, centres socials, cooperatives, assemblees, no s'estima heterosexualment i homosexualment de la mateixa manera. Encara es busquen els guetos i l'ambient per poder estimar. Algunes coses falla.

Pensem, doncs existim

Viure i estimar

✉ **Josep Maria Yago**
/directa@setmanaridirecta.info/

Fa dies llegia *El somni més dolç* de Doris Lessing. Un dels passatges de la novel·la acaba així: "*Ich habe gelebt und geliebt*, mormolava, el fragment de Schiller que encara recordava seixanta-cinc anys després, tot i que era una pregunta: He viscut i estimat?" Cony! Quina frase! Quina reflexió (la putada ve si la resposta és negativa). De l'estil d'una, una altra, també de Schiller, "He gaudit de la felicitat que pot proporcionar el món: he estimat". Ambdues (més els pensaments que s'hi associen) em porten (malgrat la meua apostasia) a un fragment de la 1a epístola de Sant Pau als corintis: "Si jo parlés les llengües dels homes i dels àngels però no estimés, seria com la campana que toca o el címbal que dringa. I, si tingués el do de profe-

cia i sabés tots els misteris i tota la ciència, si tingués la fe ben íntegra fins a fer canviar de lloc les muntanyes però no estimés, no seria res. I, si distribuís tots els meus béns entre els pobres, si oferís el meu cos perquè el foc em consumís però no estimés, de res no em serviria".

Això ho explico perquè, després d'un any i mig de baixa i amb la malaltia en vies de superació, torno a treballar i a desenvolupar l'activitat quotidiana amb ritmes quotidians.

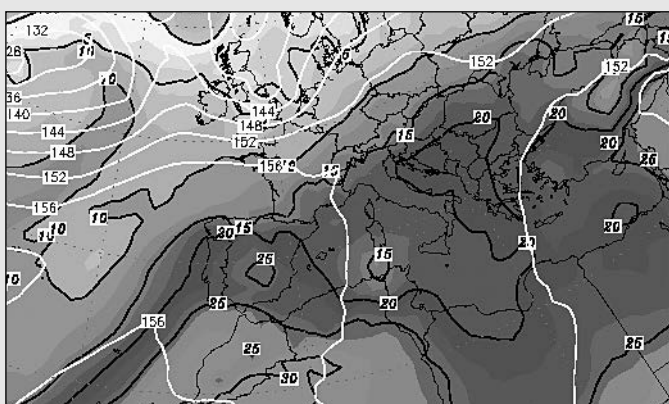
Després de l'experiència i quan algunes persones em preguntaven si veia les coses de forma diferent, havia de contestar que no massa. Malgrat això, poc a poc, va guanyant força una sensació, cada cop més potent, subtil però clara, que hi ha hagut canvis.

Cada cop tinc més clar que, a més de la solidaritat, la resistència, la lucidesa, l'activisme, l'afany

de transformació social, etc. hi ha un component imprescindible: l'amor.

Moltes de les coses que he fet o faig, o per les que he passat i passo (que no sempre es pot triar) m'ensenyen coses i, en general —d'unes més que de les altres— en gaudeixo.

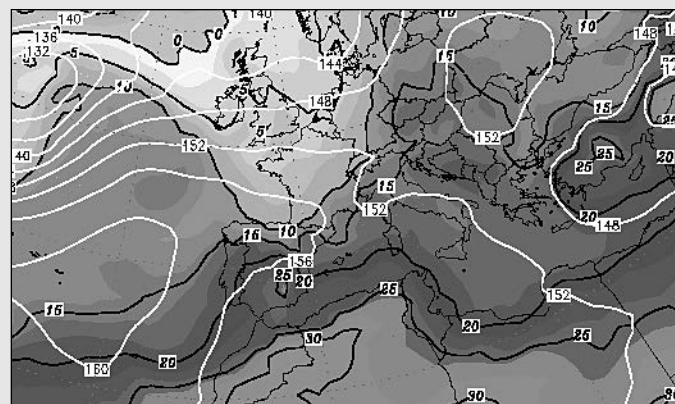
D'aquesta sensació —que, tot sigui dit, no és nova— potser ara en sóc més conscient. Fa que amb unes persones em senti capaç de posar-me davant l'estand de l'exèrcit i abocar-me pintura vermella per sobre. Amb d'altres potser no ens coneixem tant o no ens tenim tanta confiança, però amb totes em sento embolcallat d'estimació, per la qual cosa afirmo que estic encantat de compartir la recerca d'utopies amb alguns i algunes i, si més no, de compartir estimació o amor amb quasi tothom. En definitiva, de fer allò que, finalment, importa: viure i estimar!

L'estiu ja se'ns instal·la al damunt de manera estable.

ESTABILITAT D'ESTIU

Les temperatures de 30 graus a la costa i de 35 als punts més càlids de l'interior seran habituals durant els propers dies. Les normals per l'època de l'any. No es tracta d'una onada de calor excepcional, tot el contrari. El fet que la calor s'hagi presentat de cop, després de setmanes de pluges i ambient fresc, ens ha fet percebre l'ascens dels termòmetres d'una manera més brusca. Dilluns pot refrescar i poden haver-hi alguns ruixats.

Dilluns se suavitzaran les temperatures, amb més núvols i alguns ruixats.

Com s'ha fet?

Aquesta setmana hem hagut de fer malabarismes amb les hores de feina, ja que la festa del solstici d'estiu ens ha enganxat en ple tancament. Hem avançat els horaris d'entrega d'articles i fotografies. Així, diumenge ja vam venir a la redacció a treballar, dilluns vam treballar a tot ritme i dimarts hem pogut relaxar-nos venint a treballar a partir del migdia. Hem de felicitar la gent de la redacció i de les diferents corresponalsies per la rapidesa en l'entrega dels articles. I, finalment, animar-los a continuar així, que la setmana que ve editem el número 100 i hi ha molta feina per fer. Vinga companys i companyes que ja s'acosten les merescudes vacances d'estiu. Fins la propera.

Qui som

REDACCIÓ: De dalt a baix: Lluç Salellas i Manel Ros • *Impressions:* Laia Alsina i Lèlia Becana • *Així està el pati:* Jesús Rodríguez i Pau Cortina • *Roda el món:* Guillem Sánchez • *Observatori dels mitjans:* Enric Borràs i Abelló • *Què es cou:* Gemma Garcia i Jordi Panyella • *Expressions:* Roger Palà i Estel Barbé Serra • *La graella:* Xavi Camós • *La Indirecta:* Sergi Picazo

FOTOGRAFIA: Albert Garcia i Eloy de Mateo
IL·LUSTRACIÓ: Jordi Borràs
COMPAGINACIÓ: Roger Costa
CORRECCIÓ: Col·lectiu de correcció i edició *A corre-cuita*
PUBLICITAT: Tània Miró
DISTRIBUCIÓ: Xavi Camós
SUBSCRIPCIONS: Jesús Hita
ADMINISTRACIÓ: Jordi Raymond
DIFUSIÓ: Blai Lindström

Corresponalsies

BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDÀ: bergueda@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARESME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONÈS: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terresponent@setmanaridirecta.info
VALLÈS ORIENTAL: granollers@setmanaridirecta.info

El racó il·lustrat

Annató

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografiadirecta@gmail.com
il·lustraciadirecta@gmail.com
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 24

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
- No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de la llicència de l'obra.
- Algunes d'aquestes condicions poden no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'ús legítim o una altra limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» El president dels EUA George W. Bush va culpar l'oposició demòcrata de la pujada del preu del petroli, per bloquejar la seva intenció d'augmentar la producció domèstica. Per ell el problema resideix en oposar-se a les lleis del mercat, ja que "l'oferta de petroli no ha seguit el curs de la seva demanda mundial". La intenció de Bush abans de deixar la Casa Blanca és aconseguir els permisos del Congrés nord-americà per explotar els jaciments de cru que hi ha a les Muntanyes Rocalloses i al Nord d'Alaska_

MADRID // CONGRÉS MUNDIAL DEL PETROLI

El màxim històric del preu marca la reunió de les grans petrolieres

Repsol-YPF podria aprofitar el Congrés per aconseguir que el govern espanyol li doni els permisos per buscar petroli a les Canàries

Manel Ros

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Madrid acollirà, entre el 29 de juny i el 3 de juliol, el dinovè Congrés Mundial del Petroli. L'encarregat d'organitzar-lo, el Consell Mundial del Petroli, està conformat per més de 60 països que sumen quasi el 95 per cent de l'activitat econòmica global. Durant aquests dies es reuniran més de 4.000 delegats en representació de les multinacionals del petroli i del gas, juntament amb els representats de diferents governs i països. Amb l'eslògan *Subministrar energia per un consum sostenible*, els organitzadors defineixen el Congrés com "les olimpíades de la indústria del petroli i del gas". Empreses com Repsol-YPF, BP, Petrobrás, TOTAL o CEPSA hi seran representades.

Al maig, el barril arribava als 131 dòlars, al juny ja ha arribat als 140 dòlars

Olmo Calvo

Precisament, Antoni Brufau, president de Repsol-YPF, és el principal valedor del Congrés, juntament amb el rei Juan Carlos, que fa poc va donar-hi tot el seu suport i es va comprometre a inaugurar-lo. Brufau va declarar que el Congrés serà una "oportunitat per les empreses espanyoles de petroli i de gas" de donar a conèixer els seus plans de futur. Per la seva part, Rodríguez Zapatero va declarar la

setmana passada que el que cal és reduir el consum de petroli i gas i potenciar les energies alternatives.

Malgrat que les intencions de Repsol-YPF i les del govern del PSOE podrien semblar contradictòries, el cert és que van en la mateixa direcció. Lluny de voler reduir el consum de petroli i de gas, la intenció del govern espanyol és d'assegurar-se el subministrament.

En aquest sentit, Brufau pot aprofitar el Congrés Mundial per tancar definitivament l'acord amb el govern espanyol i que Repsol-YPF tingui via lliure per dur a terme la prospecció de petroli en aigües canàries. Per Brufau el petroli que hi pot haver a les Canàries pot ser "una gran oportunitat". La pujada del preu del petroli podria servir d'excusa a Zapatero i a Repsol-YPF per dur a terme el projecte.

Aquest projecte és una iniciativa recuperada del govern d'Aznar, que en el seu moment no es va poder desenvolupar a causa d'un defecte de forma dels permisos, ja que el Tribunal Suprem va considerar que no garantia les mínimes normes mediambientals. El problema principal és que es calcula que la bossa de petroli es troba a uns 60 quilòmetres de la costa canària i, per tant, en unes aigües que el Marroc posa en dubte que siguin de jurisdicció espanyola. Però el govern espanyol ja està mirant de solucionar aquest problema i, per això, podria oferir al govern del Marroc arribar a un acord en l'exploració dels grans jaciments de

petroli que es troben al Sàhara Occidental, ocupat per el Marroc.

Dependència

El petroli i els seus derivats s'han convertit des de fa dècades en una part essencial del sistema en el qual vivim. La dependència de les economies de tots els països del món d'aquest producte ha donat un gran poder als governs que controlen la seva extracció i a les companyies petrolieres que en treuen diners.

L'augment dels preus dels aliments o la vaga de transportistes han estat algunes de les conseqüències de l'augment del preu del petroli. I si observem les xifres, no sembla que ara mateix el seu preu tingui intenció de tocar sota. Mentre que, el més de maig, el preu del barril de cru Brent —de referència a Europa— arribava a uns màxims que semblaven històrics de 131 dòlars el barril, a finals de juny el seu preu ja ha arribat pràcticament als 140 dòlars. Tenint en compte que, avui dia, a escala mundial es consumeixen més de 85 milions de barrils diaris,

al preu de venda actual, això suposa cada dia uns ingressos de gairebé 12.000 milions de dòlars.

A totes aquestes xifres, se n'hi sumen d'altres que mostren la total dependència mundial d'aquest producte. Mentre l'agricultura depèn quasi un 100 per cent del petroli —que és necessari per llaurar, recollir les collites i transportar-les—, altres sectors com, per exemple, el de l'energia primària mundial també en depenen un 40 per cent.

A casa nostra les xifres no són gaire millors. Segons l'Anàlisi del Metabolisme Energètic de l'Economia Catalana, encarregat pel Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible de la Generalitat i l'Institut d'Estudis Catalans, Catalunya és altament dependent del petroli. Segons les dades d'aquest estudi més del 50 per cent de l'energia utilitzada a Catalunya depèn d'aquest producte. A més, Catalunya té un dels graus de dependència de l'exterior més alts d'Europa i importa fins un 96 per cent de l'energia que consumeix. ☞

Debate per trobar alternatives al petroli

Per fer front a les petrolieres i als plans del govern, entre el 27 i el 29 de juny —paralelament al Congrés Mundial del Petroli— se celebrarà a Madrid l'Encuentro Social Alternativo al Petróleo. Aquesta iniciativa, on participaran organitzacions i col·lectius catalans i de la resta de l'Estat, servirà per posar de relleu les alternatives existents a una economia basada en el petroli. La trobada s'inaugurarà el divendres 27 amb un parlament acompanyat de música i poesia. El dissabte es duran a terme els diferents tallers

previstos, que acabaran amb una bicimanifestació. Diumenge se celebrarà una assemblea on es mostraran les diferents conclusions dels tallers i s'acabarà amb el bloqueig dels diferents hotels on s'allotgen els delegats del Congrés.

Tot i que la trobada s'acabarà de forma oficial el dia 29, al llarg de la setmana que duri el congrés petrolier es duran a terme tota mena d'accions descentralitzades per posar de manifest el rebuig cap a les companyies petrolieres i cap als governs que els donen suport.

» Davant les denúncies contra Repsol per pràctiques més que irregulars fetes a la presentació de l'Encuentro Social Alternativo (ESAP), fonts de la pròpia companyia van assegurar a la premsa que totes les prospeccions que fa Repsol "s'ajusten a la normativa local i internacional" i que l'empresa figura en els "índexs internacionals més alts de sostenibilitat". Repsol va instar els diferents col·lectius que formen l'ESAP a "provar les seves acusacions" _

AMÈRICA LLATINA // MULTINACIONALS DEL PETROLI ACUSADES DE PRÀCTIQUES CONTRA EL MEDI

La petjada del petroli a l'Amèrica Llatina

Manel Ros

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'impacte de les petrolieres –tant a nivell social com mediambiental– és molt gran a tot el món. Però una de les zones on s'està donant més aquest impacte és a l'Amèrica Llatina. El continent sud-americà fa anys que pateix les conseqüències de les polítiques de les principals empreses petrolieres. A continuació mostrem alguns exemples de les seves polítiques en aquesta regió:

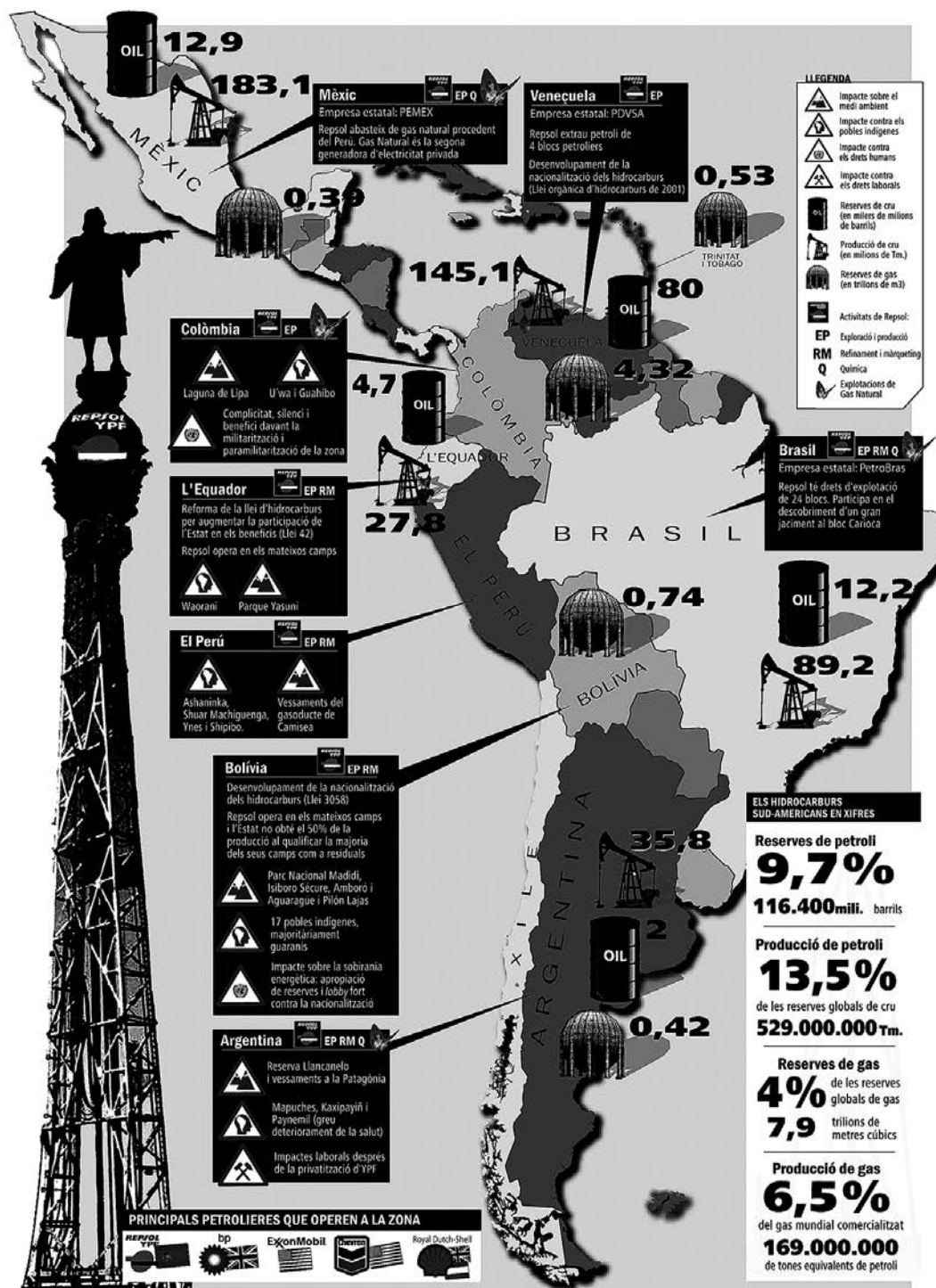
Repsol-YPF

La multinacional espanyola és líder del sector a la regió. El 95 per cent de les seves reserves provenen d'allà. A l'Argentina, opera en territori maputche al jaciment de Loma de la Lata. La població d'aquesta zona mostra uns nivells de metalls a la sang 700 vegades superiors als que permet la llei a conseqüència de veure l'aigua i respirar l'aire contaminat. La compra de l'empresa YPF va significar l'acomiadament de milers de treballadors. El moviment *piquetero* va néixer precisament allà. A Bolí-

El 95 per cent de les reserves de Repsol-YPF provenen de Llatinoamèrica i és líder del sector en aquesta regió

via les seves operacions es fan en territoris protegits de diverses comunitats indígenes, que estan essent expulsades. També en aquest país –a part de ser acusada de contraban de petroli– l'any 2006 va ser acusada d'apropiar-se d'uns jaciments propietat de l'Estat. A Colòmbia, al pou de Capachos, Repsol va descobrir-hi un jaciment l'any 2002. Els anys 2003 i 2004 la zona va patir un gran augment de la violència paramilitar. Un any més tard, Repsol va començar les extraccions.

British Petroleum (BP).

L'empresa britànica és la tercera empresa petroliera més important del món. És l'inversor estranger més gran a Colòmbia i opera al jaciment més important del país, a Casanare. L'any 1997 un programa de televisió britànic va revelar que BP havia contractat una firma de mercenaris britànica (DSL) per ensinistrar els soldats colombians

en tàctiques de contrainsurgència. BP hauria contractat 3.000 soldats de l'exèrcit colombià per protegir els jaciments. D'aquesta manera, s'encarregava d'eliminar els activistes que s'organitzaven contra l'empresa. Entre el 2001 i el 2006, en aquesta zona es van registrar més de 53 casos d'abusos, assassinats, execucions extrajudicials i desaparicions.

Exxon Mobil.

Aquesta empresa nord-americana és la petroliera més gran del

món i la companyia que va aportar més diners a l'última campanya electoral de George W. Bush. A Venezuela, a la Mesa de Guanipa, on hi ha més de 300 pous explotats per Exxon Mobil, l'empresa ha estat acusada per la comunitat indígena kariña de no respectar les normes ambientals i causar un impacte terrible sobre la població. A Colòmbia, diverses organitzacions en defensa dels drets humans han assenyalat les connexions entre Exxon Mobil i el paramilitarisme colombià en el desplaçament dels wayuu a La Guajira.

Chevron.

És la segona petroliera més gran del món, amb seu als EUA. A l'Ecuador l'empresa s'enfronta a una demanda multimilionària interposada per 30.000 indígenes que l'acusen de no descontaminar milers de milions de litres d'aigua residuals tòxiques generades per l'empresa. Organitzacions per la defensa del medi ambient denuncien que la contaminació ha fet emmalaltir milers de persones que viuen a la selva de l'Amazones. A Colòmbia, Chevron es nega a reconèixer la Unió Sindical Obrera i a negociar el conveni amb cap sindicat que la posi en qüestió.

Royal Dutch-Shell.

D'origen britànic i holandès, és una de les quatre petrolieres més importants del món. A l'Argentina, ha estat denunciada per saltar-se les lleis mediambientals a la planta de Shell Capsa. Aprop d'allà, hi ha el barri de Villa Inflamable, que es troba en una situació de risc alta a causa de la presència de disset gasos tòxics i

La presència de les petrolieres ha fet emmalaltir milers de persones

metalls pesants, com plom i crom. Arrel d'això, les dones pateixen trastorns en els seus embarassos i els infants que neixen mostren afectacions del metabolisme. Al Brasil, la companyia va ser acusada de contaminar amb residus perillosos –inclosos alguns de cancerígens– els habitants de Paulínia, a São Paulo, on les substàncies van arribar a les aigües subterrànies. Shell va construir la seva fàbrica a només cent cinquanta metres del riu Atibaia, que abasteix diverses ciutats. ☐

» L'Associació per l'Estudi del Petroli i el Gas (ASPO en les sigles en anglès) afirma que la data clau no serà quan s'acabi el petroli sinó quan la producció arribi al seu punt màxim. Això voldrà dir que les reserves començaran a declinar, cosa que podria passar cap al 2010. En una conferència d'aquesta associació, el propi Matthew Simmons -exassessor de George Bush- va afirmar que no hi ha cap "solució energètica real que ens ajudi a tenir més temps" i, per tant, l'únic que podem fer és "reduir les nostres economies" _

MÓN // ALGUNS INFORMES AVISEN QUE EL DECLIVI DEL PETROLI JA HA COMENÇAT

L'escassetat de petroli canviarà l'economia i els hàbits de vida

L'organització local i col·lectiva serà més eficient que els aparells estatals distanciat

✎ Marc Gavalda

Coautor de *Repsol YPF, un discurs socialment irresponsable* (Àgora Nord-Sud, 2007)
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La vaga d'agricultors, pescadors i transportistes que ha afectat diversos països europeus durant les darreres setmanes només és un conflicte teloner d'un context mundial que es troba molt a prop del desabastiment energètic. De fet, les escenes viscudes aquests dies són semblants a les que ja fa uns anys que es viuen als països on la pujada dels preus del dièsel posa en joc la producció d'aliments o el sou dels transportistes. El subministrament del petroli barat que ha garantit el creixement econòmic del darrer segle s'ha acabat.

Les empreses comercials de transport aeri, que consumeixen volums enormes de querosè, seran les primeres afectades

Igual que les evidències del canvi climàtic –primer negades o manipulades i després consensuades per la comunitat científica–, la tesi de Hubbert, que explica els descobriments de petroli com una corba en forma de campana, cada cop és reconeguda per més experts. Els pronòstics sobre quin any arribarem al zenit del petroli s'escurcen en el temps i anuncien el moment en què les reserves mundials de petroli començaran a declinar. Algunes fonts afirmen que ja hi hem arribat. Entre elles, la fins ara optimista Energy Information Administration (EIA) –que depèn del Departament d'Energia dels EUA– ha publicat el seu informe pels primers mesos de 2008 on indica que els països que es troben fora de l'OPEP han vist caure la seva producció en 240.000 barrils diaris.

El darrer informe sobre les reserves mundials de la British Petroleum indica que l'any 2007 es va produir menys petroli que el 2006. Mentre el consum va augmentar un 1,1%, la producció va baixar un 0,1%. El creuament entre l'oferta de petroli en declivi i l'augment galopant de la demanda ens apunta en quin moment deixarà de rajar el petroli. I no falta gaire.

Les conseqüències d'aquest nou escenari ja es manifesten sota la forma del desabastiment de combustible i l'escalada de preus de l'energia. L'economia mundial, estretament lligada a l'abundància de petroli barat, comença a ressentir-se arreu. Però, es pot viure sense petroli?

Substituts del petroli

No n'hi ha cap com el petroli, afirmen els tècnics quan valoren les fonts energètiques alternatives. Per fer-ho, el paràmetre més indicatiu és la Taxa de Retorn Energètic (TRE), és a dir, la quantitat d'energia obtinguda a partir d'una quantitat d'energia invertida per obtenir una unitat d'energia. El petroli té una TRE que varia entre 30 i 100 segons l'antiguitat del descobriment del pou. Cap altra font té una taxa tan alta, ni el gas natural ni el carbó ni la nuclear. Dels agrocombustibles, plantejats per les corporacions com una forma de combatre el canvi climàtic, se n'obté –excepte comp-

tades ocasions– una TRE negativa, és a dir, s'inverteix més energia que la que et dona. A part, la desforestació que genera i la maquinària i el transport requerits per produir, transformar i transportar l'agrocombustible anul·len els seus suposats avantatges climàtics.

Els plàstics i altres derivats de la indústria petroquímica també necessiten un recanvi. De fet, la manca de matèria prima ha concentrat els investigadors a inventar noves alternatives. L'Institut de Ciències dels Materials del CSIC ha fabricat nous polímers. "Es tracta d'aprofitar compostos del medi ambient com el midó de patata i de panís, les pectines, els compostos de citric i poma, les restes de petxines o els polímers d'aigua", explica el doctor Darder del CSIC. De totes elles, se'n pot obtenir bioplàstic.

Però, més enllà dels petits avanços científics que podrien substituir algunes mercaderies, el petroli i els seus derivats són especialment versàtils per moure el transport pesat de mercaderies: avions, vaixells i camions. És impossible fer-ho amb l'electricitat obtinguda, per exemple, de les centrals nuclears i els parcs eòlics. L'hidrogen –el publicitat combustible del futur– tampoc ens treu les castanyes del foc, ja que es tracta d'un sistema d'emmagatzematge i no d'una font d'energia. Caldria construir moltes centrals

nuclears per hidrolitzar l'aigua i cada central tarda quinze anys a construir-se i alguns més per amortitzar l'energia invertida en la construcció.

Ens trobem, doncs, a les portes d'un escenari complex en el qual tots els països busquen assegurar un coixí de reserves de petroli estratègiques per satisfer una demanda creixent que sembla imparable. Als EUA, cada dia es cremen vint milions de barrils diaris i l'Administració Energètica (EIA) assegura que la demanda augmentarà a 33 milions de barrils el 2025. Els conflictes bèl·lics per controlar l'element negre estan sobre la taula.

Perills i oportunitats

L'escassetat del petroli transformarà les matrius econòmiques de tots els països i forçarà canvis profunds en els hàbits de vida i de consum de la població. L'encariment del combustible –el preu del barril podrà arribar als 250 dòlars per barril, segons un darrer comunicat de l'empresa russa Gazprom– serà un fre pel flux vertiginós de mercaderies i de passatgers. Perquè el dia que costi més transportar una mercaderia que els guanys obtinguts de la seva venda es deixarà de transportar i també de fabricar. Les empreses comercials de transport aeri, que consumeixen volums enormes de querosè, seran les primeres afectades per

l'escassetat energètica i arrossegaran el sector turístic i immobiliari a la crisi. El mercat agroalimentari també patirà grans transformacions i l'aposta cap a la sobirania alimentària de les microregions enfortirà les xarxes locals de producció i consum. La comarca recuperarà el pes que havia suplantat el comerç global. Els costos del transport cap a les grans ciutats obligaran a repoblar el camp per aproximar la població a les unitats productives d'aliments.

El consum domèstic i industrial d'energia es tornarà més eficient i s'haurà de prescindir de molts hàbits adquirits i transformats en necessitats bàsiques, com el sobreconsum d'aparells elèctrics.

L'aprenentatge i la recuperació de coneixements artesanals seran cada cop més necessaris. I, en aquest sentit, els països més industrialitzats són els que estan en una posició més desavantajosa perquè han perdut més prematurament els oficis no mecanitzats i han pavimentat les seves terres més fèrtils.

El consum domèstic i industrial d'energia es tornarà més eficient i s'haurà de prescindir de molts hàbits adquirits

En el terreny social, les poblacions urbanes hauran de superar l'atròfia muscular que ha sotmès els seus cossos durant tants anys de transport automobilístic. Els trens, els cavalls i les bicicletes seran bons mitjans per salvar les distàncies. L'organització local i col·lectiva també serà més eficient que els aparells estatals distanciat.

En resum, en un planeta on el canvi climàtic esdevé una amenaça real per milions d'habitants, l'esgotament del petroli esdevé una oportunitat per iniciar un decreixement precipitat cap a formes de vida menys nocives pel planeta. ☐

h1>Impressions

Reynaldo Hahn. Membre de l'Espai Social Magdalenes

/opinio@setmanaridirecta.info/

Desobediència que produeix drets, drets que produeixen desobediència

El poder pretén desallotjar l'Espai Social i els Habitatges Realment Públics de Magdalenes i Amargós (Ciutat Vella, Barcelona) per edificar un hotel d'Hotels Catalònia, tot aplicant l'estreta cotilla que suposa la variable legalitat/il·legalitat.

Des de Magdalenes volem revertir l'"inevitable" desallotjament en una oportunitat per produir drets des de la desobediència.

Així doncs, volem fer una interpel·lació al Districte perquè aclareixi públicament la seva postura davant tres qüestions. 1. Si li sembla acceptable que els veïns que viuen des de fa anys de lloguer a Magdalenes siguin expulsats per construir un hotel. 2. Si considera que aquestes experiències són simples qüestions d'ordre públic en comptes de qüestions polítiques. 3. Si li sembla acceptable que les iniciatives socials no tinguin continuïtat pel fet de no poder pagar un local.

Els moviments han de defensar la seva autonomia amb ungles i dents. Però no creiem en l'autonomia com a principi ideològic, sinó com a principi des del qual s'ha de pensar la política de la transformació. No ens interessa la política de la representació, sabem que els drets no es demanen sinó que es prenen. Però sí que ens interessa explorar i explotar les contradiccions de les institucions públiques, *hackejar* les seves regles, posar la pilota a la seva teulada.

Afirmem que l'autonomia dels moviments no s'expressa

només en la capacitat d'enfrontament, sinó també en termes de riquesa de cooperació social, en la capacitat de creació i producció del que és *nou*. Els moviments poden ser autònoms també quan trien la negociació, en la mesura que la negociació sigui funcional a la potenciació dels mateixos moviments.

Considerem el nostre centre social com un lloc de producció de drets. No és l'únic ni el millor, però és una illa de l'arxipèlag que fa que, malgrat tot, Ciutat Vella continuï essent habitable. Sense aquest arxipèlag d'espais socials, Barcelona seria només el gegantesc parc d'atraccions per a turistes que pretén construir la política des de dalt.

El gran repte, creiem, és que les nostres propostes repercutixin fora dels cercles militants; que els centres socials no siguin bombolles dins de la ciutat, sinó noves realitats socials de gestió i decisió política sobre la nostra vida. Sovint, quan ens plantejem la dicotomia "centres socials/institucions" ens oblidem que els centres socials mateixos són institucions.

Volem deixar una cosa ben clara: la nostra aposta no és obligatòria, només és un experiment. Magdalenes no pretén traçar una ratlla en el sol que divideixi els bons i els dolents, els amics i els enemics, els purs i els venuts. Si algú vol jugar a això que no compti amb Magdalenes. No som tan estúpids per creure'ns posseïdors de la veritat. Tots els centres

Aquiària

socials de Barcelona han evolucionat, experimentat i mutat en un sentit o un altre. Magdalenes pretén caminar el seu camí, de la mateixa forma que respecta i valora el camí de la resta de centres socials, als quals considerem germans.

Aquest experiment, lluny de ser una renúncia, tracta de ser una aposta oberta a tots aquells que desenvolupen lluites i pràctiques subversives. Apostem per la cooperació entre espais socials autònoms, pels pactes de suport mutu entre projectes diferents. Apostem per la construcció comuna d'una Ciutat Vella subversiva dins de la Barcelona radical que, a diferen-

cia de la dels dominants, és una Barcelona construïda de diferències.

Volem que la interpel·lació esmentada ens permeti començar una negociació que es conclourà amb l'obtenció d'estabilitat per al nostre espai, o amb la negativa del Districte. Punt. No acceptarem cap discussió sobre els continguts que produïrem, ni sobre els mètodes de gestió de l'espai. Mai acceptaríem la cessió d'un espai que signifiqués limitar les seves possibilitats polítiques. Per dir-ho encara més clar: hem seguit okupant i practicant la desobediència mentre pensàvem aquesta campanya i ho conti-

nuarem fent independentment del seu resultat.

I com a condició principal no acceptarem un acord privilegiat o un acord que pugui perjudicar altres centres socials. No volem ser una excepció graciosa, sinó una experiència reproduïble per qui ho vulgui repetir, sense variar ni interferir en la trajectòria de qui no ho consideri oportú.

Ce que nous défendons, nous li défendons pour tous. Para todos todo, nada para nosotros.

Podeu consultar la versió completa a: www.magdalenes.net

Mateo Rello. CNT Joaquim Costa

/opinio@setmanaridirecta.info/

Del terror d'Estat

Cos a terra, que parlarem de terrorisme d'Estat!

En efecte, l'edició en poc temps de tres llibres que en tracten ens ofereix una bona excusa per no oblidar una obvietat terrible amb la qual hem arribat a conviure amb massa naturalitat: al poder –val a dir, al poder econòmic– li incomoda la llei –val a dir, tota llei que no hagi estat promulgada per reprimir la dissidència social– i més encara a l'hora de combatre els seus enemics. La facilitat amb què l'Estat assumeix aquest combat fora de la llei és el nostre tema.

Mai no s'acabarà d'escriure la crònica d'aquestes guerres secretes. Són molt d'agrair, per tant, els intents de recuperar, almenys, certs episodis. Així succeeix amb aquestes tres obres, de les quals farem breu esment. *Comandos*

Autónomos. Emboscada en Pasaia (La Memoria Colectiva de la Lucha Autónoma, Barcelona, 2008, distribueix Virus Editorial) és obra de Carlos H, un militant llibertari veterà de Nou Barris que ha renunciat a l'autoria del seu llibre, ja que el considera un text col·lectiu, de tantes vegades que ha estat revisat pels supervivents dels Comandos Autónomos Anticapitalistas (CAA) i per altres assessors. El llibre és un intent d'esclarir els motius de l'emboscada que, el 22 de març de 1984, van patir cinc membres dels Comandos a Pasaia, quatre dels quals van ser "afusellats" allà mateix per la policia espanyola. Tot sembla indicar que es va tractar d'una venjança del govern per la mort del socialista Enrique Casas a mans dels CAA. Com a contra-

punt, al llibre també es parla de la bel·ligerància d'ETA envers una lluita, la de l'autonomia obrera, amb objectius socials i no estrictament nacionals.

Els altres dos llibres són ben bé complementaris. S'emmarquen en dos moments crucials de la història de l'anarcosindicalisme

Mai no s'acabarà d'escriure la crònica de les guerres secretes i fora de llei de l'Estat

(els anys previs a la fundació de *Solidaridad Obrera* –què serà el nucli de la CNT– i el col·lapse d'aquesta a finals dels setanta), que al capdavant també ho són de la vida de Barcelona. Totes dues obres parlen dels intents per part de l'Estat d'impedir aquell auge i de precipitar aquesta crisi, en ambdós casos utilitzant infiltrats policials amb una mateixa feina: induir un terrorisme fet a mida de qui el necessita com a excusa per reprimir els moviments socials. A *El cas Rull. Viure del terror a la Ciutat de les Bombes (1901-1908)* (Columna, Barcelona, 2008), Antoni Dalmau se centra en la figura de Joan Rull, un exanarquista reconvertit en confident que acabarà cometent atemptats pel seu compte, en un intent desesperat de mantenir la seva feina. *El Caso Scala. Terrorismo*

de Estado y algo más (Virus Editorial, Barcelona, 2008) de Xavier Cañadas és un apropament en primera persona a aquest tèrbol episodi: l'autor va patir vuit anys de presó a conseqüència d'un atemptat preparat per la policia per tal de criminalitzar la CNT, que havia crescut massa i posava en perill el programa de la transició. De fons, la veu rogallosa de Martín Villa, com sortida de la saga del Coppola. D'altra banda, tot i respectar el patiment de Cañadas, no podem compartir les seves opinions sobre el desemparament en què l'organització va deixar, segons ell, els detinguts pel cas.

Tres llibres, doncs, sobre la veritable naturalesa de l'Estat, tres cròniques de la vida secreta de Leviatan.

Miguel Muñiz. Membre de Tanquem les Nuclears i de la Coordinadora per una Nova Cultura de l'Energia

/opinio@setmanaridirecta.info/

La fuga d'Ascó i l'opinió pública ignorant

Mantenir la societat en la ignorància és la voluntat dels que defensen l'energia nuclear i la política seguida per aquesta gent des que Greenpeace va denunciar la fuga radioactiva d'Ascó és la demostració d'aquesta afirmació.

Per mantenir la ignorància, la presidenta del Consell de Seguretat Nuclear (CSN) ha comparegut a porta tancada davant una representació del Congrés dels Diputats.

Per mantenir la ignorància, es continua qualificant de *partícules* el que és una fuga d'elements radioactius en tota regla. Es fa servir la paraula *partícula* (cosa petita i insignificant) per amagar la gravetat de la fuga. I que ja s'hagin detectat zones amb radioactivitat es presenta dient que s'han detectat unes 1.000 *partícules*.

Per conservar la ignorància, s'evita fer un estudi en profunditat sobre l'abast de les àrees afectades per la radiació (el que s'anomenen en la terminologia nuclear les *zones calentes*). Després de setmanes de pluges intenses, continuen apareixent noves zones, un clar indicatiu de la gravetat i abast de la fuga.

Per alimentar la ignorància, s'evita dir quina és la quantitat exacta de radiació alliberada en el

moment de l'accident. No es diu quines són les característiques de l'aigua i els fangs que van causar la contaminació i de la radioactivitat retinguda en els filtres del sistema de ventilació d'emergència, quina era la seva radioactivitat fa 120 dies, quan es van alliberar al medi ambient.

Cal evitar que la societat conegui l'abast de la dispersió de la radiació en el medi ambient, es podrien fer mapes amb les dades disponibles del Servei Meteorològic de Catalunya (SMC) i l'Agència Estatal de Meteorologia (AEMET) durant els sis mesos que fa que dura tot el procés, però la ignorància mana.

Es podrien determinar els territoris que han resultat afectats per la dispersió de la contaminació radioactiva amb una cronologia indicativa. Amb indicació de la població i el medi ambient seqüencialment més afectats, amb un inventari detallat de les zones calentes trobades, que inclogui la seva caracterització radiològica, la data i l'hora en què es van localitzar. Es podria fer una anàlisi dels productes de les zones afectades on es poden presentar fenòmens de concentració d'elements radioactius, però això també seria trencar la ignorància.

Paco Arjona

La voluntat de mantenir la ignorància dels responsables de protegir-nos dels danys de la radiació és tan ferma que fins i tot l'apliquen de manera voluntària en l'execució de la seva feina. Així, la voluntat d'amagar de les empreses propietàries de la central, Endesa i Iberdrola, es complementa amb la voluntat de no saber dels inspectors del CSN. Durant mesos la

direcció va amagar dades, av manipular aparells, va incomplir normes, va ignorar directrius... i els inspectors del CSN no sabien, ignoraven, no podien conèixer tot el que passava davant dels seus nassos. Fent burla de la seva pròpia denominació els *inspectors* ajudaven a la tasca immensa de mantenir la ignorància general. I el nostre govern de Catalunya, tan

reivindicatiu en altres temes, aquí no sap i no contesta. El 14 de desembre els seus aparells detecten radiacions sospitoses, però decideixen ignorar-les. Ara sí, amb set mesos de retard han encarregat a un catedràtic pronuclear que els faci un informe.

I és que mantenir la societat en la ignorància és una feina esgotadora.

Mercè Otero-Vidal. Ca la Dona

/opinio@setmanaridirecta.info/

Coeducació més que mai

Fa molts anys que les feministes, a les Primeres Jornades Catalanes de la Dona celebrades a la Universitat de Barcelona el 1976 vam reivindicar la *coeducació*, que ja s'havia experimentat a l'època republicana. Després de l'escola segregada del nacionalcatolicisme franquista, la reivindicació de posar les nenes i els nens a la mateixa aula i amb el mateix currículum semblava que solucionaria de cop tots els problemes provocats per la discriminació de les dones i afavoriria la relació entre dones i homes. Certament, era un plantejament il·lusionat, però ingenu, perquè en una societat patriarcal l'escola té uns elements reproductors del

sistema dominant i l'androcentrisme invisibilitza, ignora i menysprea les dones i el femení. La igualtat a partir del model masculí ja es veu que no és suficient i que és injusta perquè hi manca el respecte, el reconeixement i la valoració del femení de manera equilibrada per tal que les criatures, nenes i nens, tinguin totes les possibilitats per poder desenvolupar-se lliurement i harmònicament. Cal analitzar críticament els estereotips i avançar vers la seva eliminació. Quan l'Assemblea de Dones d'Ensenyament, als anys vuitanta, vam posar en circulació l'eslògan *Les nenes bones van al cel, les dolentes a tot arreu*, posà-

vem l'èmfasi en la transgressió de no seguir els estereotips i avisàvem que estàvem (i estem) en una escola mixta, encara no coeducadora i coeducativa.

Amb la reforma de la LOGSE, la coeducació es va considerar un eix transversal dins del currículum i va quedar diluïda en el sistema educatiu, malgrat la voluntat i l'entestament de les mestres i professores feministes que sempre hem continuat fent feina en aquest sentit. La consigna *la Coeducació és l'Educació* vol fer veure que, per ara, als centres escolars s'ofereixen com a universals uns continguts, una visió del món i una experiència de la vida

que són parcials perquè continuen essent androcèntrics (i a més etnocèntrics...) i que la coeducació és l'aspiració de superar aquesta parcialitat.

Durant els últims temps, els canvis socials van acompanyats de lleis que, tot i que poden ser sostres de vidre, també és cert que aixopluguen moltes possibles actuacions alternatives. En aquest context, el títol d'aquest article té sentit, ja que en el rerefons d'aquestes lleis hi ha un canvi de mentalitat, una tasca de prevenció, una valoració del treball de cura i un respecte a la diferència que només es poden aconseguir i generalitzar amb la coeducació perquè

la societat sigui més justa, més lliure i més feliç.

Parlar de coeducació és criticar i superar els estereotips, intervenir en l'ús sexista i androcèntric de la llengua, incidir en l'ocupació de l'espai al pati i, en general, revisar críticament els contes i les lectures, diversificar els jocs, revisar i *completar* els continguts de les diferents àrees i matèries i –sobretot– tenir cura de les relacions entre iguals i de les relacions jeràrquiques, de la formació afectivosexual

Ara s'està elaborant una llei catalana d'educació i ens agradaria pensar i, de fet, esperar que la coeducació inspire tota la política educativa, però...

Publicitat

temps de re-voltes
del 4 al 6 de juliol
a Cal Cases
Santa Maria d'Oló
Bages

posem en marxa el decreixement.
construïm contrapoder.
Construir un ampli moviment social que aglutini en un paraigües comú totes aquelles lluites, col·lectius i persones que se sentin motivades amb les propostes del decreixement i del contrapoder.
Aigua - Estratègies de decreixement a nivell local - Economia contrahegemònica
Autogestió de l'habitatge - Autonomia alimentària - Model territorial i defensa del territori - Relació camp-ciutat
Mitjans de Comunicació - Energia i transport - Estratègies front el poder polític - Coneixements i educació lliure
Relacions socials i vida comunitària - Organització

trebada de moviments socials
Inscriu-te abans del 27 de juny
<http://www.tempsdere-voltes.cat>
Tf: 933907236 i 665231808

Infectació

Eines per infectar

Joan Teran

Contrapoder, autoorganització autònoma de l'Estat i del capital, resistència, desobediència i, finalment, enfrontament amb la imposició i la injustícia, acumulació de forces, cultura de la insubmissió i de la lluita, construcció del jo personal i del jo col·lectiu, del nosaltres, en la transmissió del coneixement i en la crítica de l'ordre existent per subvertir-lo. En definitiva, construcció de noves formes de relacions socials alliberadores i combat contra unes altres d'opressives, les del capitalisme, el patriarcat i l'imperialisme. Crec que aquest és el contingut de la infectació que necessitem o, com a mínim, així és com jo l'entenc. La infectació (feliç troballa, aquesta paraula) és allò que transcedeix les banderes i els seus colors, que al capdavant no són sinó elaboracions simbòliques (a les que no cal que ningú renunciï), que representen els nostres respectius projectes de societat i que embolcallen el moll de l'os de la nostra identitat combativa. La infectació va més enllà de la nostra afiliació i de la tradició política i combativa que hem mamat i es manifesta quan ens reconeixem en el mateix costat del conflicte. És, per tant, un estat de la consciència que es deriva d'un fet objectiu, d'una correlació de forces (opressiva) en la qual, de sobte, ens sentim implicats i solidaris. La infectació té unes eines, uns catalitzadors que poden ser immediats. És quan passen coses que han de passar i davant les quals hem de respondre com podem. A vegades ho fem millor, altres vegades pitjor. Sempre, però, ens quedem amb feina pendent. En Franki, per exemple, encara no dorm a casa. L'ombra del transvasament encara és vigent i la MAT encara no s'ha aturat. La directiva de l'apartheid i de la vergonya ja està aprovada, les 65 hores de jornada laboral amenacen i el no irlandès segurament serà insuficient per aturar la imposició del Tractat de Lisboa que ho ha de legitimar tot. "I més, senyora, i més!". Però hi ha altres catalitzadors de la infectació, els que bastim entre totes dia a dia i que en són un element fonamental, necessari. A més, tenen l'avantatge que, si ens hi posem, podem contribuir a fer més efectives les nostres lluites. De la mateixa manera que la televisió i Internet, els mitjans de comunicació de masses per excel·lència generen realitats virtuals més certes que la mateixa realitat (Guy Debord), els petits mitjans de comunicació popular també poden ajudar a donar cos a unes altres realitats molt més necessàries: les que neixen de les nostres lluites quotidianes. I que ens permeten, per una vegada, portar la iniciativa. A través d'aquests mitjans vinculem, enllacem i ajudem a donar un sentit global a les iniciatives que qüestionen els plans del poder allà on es manifesten. En la mesura que aquests mitjans es distribueixen i són llegits —i cada vegada ho són més— ajudem que les lluites disperses es coneguin entre elles primer, que es reconeguin mútuament després i, més endavant, siguin un exemple per noves lluites més fortes, més arrelades. Quan alguns dels mitjans que promouen aquesta idea de comunicació popular es van ajuntar per donar a conèixer la lluita dels autobusers de Barcelona, van contribuir importantment a sembrar la llavor de noves lluites que vindran. És cert que la llavor la van generar els treballadors i el moviment de solidaritat, però infectarem malament si no aprenem a comunicar-nos, a bastir i a recolzar les eines per fer-ho cada vegada millor.

'Go raibh maith agat, Ireland!'

Jordi Oriola i Folch, Barcelona

És a dir: "Gràcies, Irlanda". El 2005, la UE va intentar aprovar un tractat constitucional. Per convèncer els sectors d'esquerres, s'hi destacaven mediàticament els aspectes socials, tot i que se situaven força per sota del que protegeixen les constitucions nacionals, suposadament per no extralimitar-se. Però en l'àmbit econòmic s'apostava —llavors sí, sense complexos d'extralimitar-se— per autodefinir-se com un espai comercial neoliberal, diacord amb les polítiques de la UE des de Maastricht. Aquesta era la gran jugada: aprovar una *constitució* neoliberal, que esdevindria un marc gairebé incanviable fins i tot en el cas que la gent elegís governs nacionals d'esquerres. El tractat també contenia aspectes de funcionament per una UE ampliada fins a 25 països. Això es presentava com a imprescindible i s'advertia que la UE entraria en una paràlisi si no s'aprovava el tractat. Es deia que la presa de decisions per unanimitat era un fre que impedia avançar (però es mantenia la necessitat de consens per als drets socials, adduint que no es volia violentar cap país en aquests temes tan importants), mentre que s'habilitaven decisions per majories simples en les qüestions econòmiques (que són les que la UE realment prioritza).

Afortunadament es van convocar alguns referèndums. A l'Estat espanyol vam votar ingènuament pel *sí* perquè es confon la tradició de drets i modernitat d'Europa amb el mercat capitalista neoliberal de la UE. Ens van salvar França i Holanda, on els ciutadans no estan disposats a empitjorar la seva vida a canvi de beneficis per als grans capitalistes. Això va fer que la UE *reflexionés* i ara tornen a la càrrega i volen aprovar un tractat que recupera els mateixos aspectes funcionals del tractat constitucional, havent aparcats els aspectes socials i comercials —tot i que el nou funcionament obrirà les portes a decisions econòmiques no consensuades que poden ser molt perilloses per a la ciutadania sota la lògica capitalista de la UE. *Para muestra un botón*: la jornada laboral de 65 hores setmanals. Per sort, Irlanda, que no pot aprovar tractats europeus d'esquenes als ciutadans, ha votat *no*. Els europeistes de veritat ho hem d'intentar aprofitar per canviar el rumb d'aquesta UE embogida neoliberalment.

Àlex Gutiérrez i Comunicació 21

Ramon Renedo

La Fundació Espai Català de Comunicació ha nomenat el periodista Àlex Gutiérrez com a nou president, en substitució d'Oriol Cortacans. La informació, apareguda al portal *e-notícies* hauria passat desapercibuda si no fos per la gran quantitat de comentaris d'extreballadors del Grup Comunicació 21, del qual era director editorial. Al·lega que la seva marxa del grup propietat de l'editor David Centol està motivada pel seu rebuig al retard en el pagament de les nòmines dels col·laboradors. Per als que hem treballat al seu costat i hem patit problemes laborals en aquestes revistes, aquesta afirmació no deixa de ser un sarcasme barroer o una hipocresia total. En qualsevol dels casos, no deixa de ser una mentida manifesta que disfressa un intent d'evitar acompanyar en la caiguda el grup d'empreses que ha dirigit.

Al món periodístic és ben coneguda la situació ruïnosa que pateix aquest grup: planilles encobertes, condicions laborals abusives i il·legals, acomiadaments improcedents i casos d'assetjament sentenciats en ferm pels tribunals de justícia són algunes de les fites que adornen la trajectòria professional de la seva gestió dins el Grup. Els deutes amb els empleats i col·laboradors —denunciats públicament al portal esmentat— contrasten poderosament amb els viatges a la Fira de Frankfurt i les generoses subvencions oficials de la Conselleria de Cultura i Mitjans de Comunicació.

És ben cert que la situació de fallida tècnica que viu aquest Grup és responsabilitat directa del seu propietari, però no és menys cert que el senyor Gutiérrez —en la seva qualitat de director de continguts i com a responsable directe de la contractació del personal de redacció— ha estat una completa decepció. No sols no ha defensat mai els empleats davant les irregularitats de l'empresa, sinó que ha recolzat clarament aquestes situacions perverses. Col·laboradors sense contracte, cobrant en negre i amb retards de mesos, amenaces als qui protestaven o assetjament laboral mentre, des de les pàgines de la revista digital *Comunicació21*, pontificava sobre ètica periodística. Amb aquests antecedents, dubto molt que pugui ajudar a enfortir un espai català de comunicació ni res que s'hi assembli.

Les grans paraules i les grans idees no es poden convertir en les coartades que justifiquin ignorar les lleis laborals del país, el tracte despectiu i altiu vers els col·legues de professió i el seguidisme d'empresaris indignes de tal nom que, com David Centol, arrossegueu delictes i arteries demostrades judicialment. Segurament, als responsables de la Fundació aquests antecedents no els faran canviar d'opinió sobre el seu nomenament i aquestes paraules no deixaran de ser l'exercici del dret a la rebequeria. Però és que els periodistes només tenim això, la paraula, per descriure els fets. Per contra, alguns únicament tenen influències per satisfer les seves ambicions.

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a **cartes@setmanaridirecta.info**

o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

60 hores

Itziar Elizondo

M'estan fent un massatge. La massatgista aconsella treure a la superfície l'estrès entaforat a les cervicals, l'esquena i la zona lumbar. Fan falta unes mans professionals perquè el dolor surti tal com és, simple i punxegut, sense les adaptacions retorçades i els mecanismes de compensació que el cos va creant al llarg dels dies per poder aixecar-te del llit.

El massatge s'ha convertit en una necessitat per les i els pencaires que es passen, almenys, 40 hores davant d'un ordinador. Mentre el dolor

campa per on vol, em passa pel cap que el massatge hauria d'estar subvencionat per les empreses. I no diguem si aquesta vida saturada d'estrès laboral —tot i que tècnicament treballem només 40 hores— s'estén 20 hores més, segons han anunciat els pares de la *macropàtria* europea. Quina ocurrència. Diuen que la jornada de 60 hores serà voluntària, però quan l'abús sigui legal la bulímia empresarial marcarà la pauta. Podran negociar horaris i condicions i els pencaires imprescindibles per l'empresa, però els de base hauran d'aguantar metxa. Això sí que és l'Europa de les dues velocitats: la d'uns pocs privilegiats i la de la resta.

Em ric del model europeu del benestar. Bla bla bla. Però

no havíem quedat que més hores no era sinònim de major productivitat? Per no parlar de la necessitat imperiosa de conciliar la vida professional amb la familiar perquè les vides no es desequilibrin més del que estan. Frisen amb el model europeu i el model al qual anem és el nord-americà, o pitjor, el xinès. No era Europa el lloc perfecte per néixer, el territori dels drets, on una podia aspirar a ser ciutadana, encara que no fos ciutadana de primera?

La massatgista prossegueix amb el seu treball. Ai, ai, que em surten els mals de les 40 hores principals. Potser m'estigui precipitant anticipant els pinçaments de les 60 hores. Però, quan la realitat sona du dolor.

Així està el pati

› Pàgina 11
La fiscal en cap de Catalunya ha emès una nota interna el en que ordena l'arxiu de les autoinculpacions d'avortament

› Pàgina 13
L'aprovació de la Directiva de Retorn d'immigrants comportarà una intensificació dels controls policials de sense papers a la via pública

› Pàgina 17
Judici a Sabadell contra dos joves solidaris amb en Franki que es van penjar del pont de la Rambla Ibèria i que van ser despenjats pels Mossos

MARTORELL // CGT: “ELS TREBALLADORS NO HAN DE PATIR ELS EFECTES DEL ‘JUST IN TIME’”

SEAT aprofita la vaga per fer un ERO que afecta 5.000 persones

L'empresa pretén estalviar-se els costos de personal per no haver previst estocs davant l'anunciada aturada de transportistes que els va deixar sense peces bàsiques

✉ Xavi Martí
/redaccio@setmanaridirecta.info/

SEAT va presentar, el 12 de juny, un expedient de regulació d'ocupació temporal (ERO), amb el qual l'empresa volia deixar de pagar els sous dels dies 9, 10, 11, 12 i 13 de juny a 5.131 treballadors. Amb aquest ERO, l'empresa pretenia que l'Administració es fes càrrec del pagament dels sous de la plantilla —que, segons declaracions de la CGT, arribarien als 850.000 euros i, segons els documents aportats per SEAT, pujarien fins els 2,2 milions d'euros. Però el

“La vaga no pot ser considerada per SEAT com un fet de força major”

19 de juny, el Departament de Treball va desestimar l'ERO amb l'argument que “la causa per aprovar-lo ha de ser inevitable, imprevisible, extraordinària i externa a la voluntat de l'empresa i ha d'impossibilitar la prestació laboral”. També va responsabilitzar la filial de Volkswagen de no haver pres prou mesures per evitar les conseqüències de la vaga de transportistes que es va anunciar el 21 de maig.

L'empresa automobilística va justificar l'ERO dient que aquest és conseqüència de la vaga i, a més, va manifestar que l'aturada dels transports es va convertir en una qüestió de “força major”. Segons SEAT, el fet de no rebre els subministraments del tipus *just in time* va provocar que “l'activitat de producció a la planta de Martorell es reduís al mínim”.

El comitè d'empresa (UGT, CCOO i CGT) va demanar ràpidament que es retirés l'ERO. Els sindicats, en un informe presentat a la Conselleria de Treball, van denunciar que “la vaga no pot ser considerada per SEAT com un fet de força major”, ja que “l'aturada del transport va ser convocada a tot l'Estat espanyol i va ser coneguda per l'empresa amb diversos dies d'antelació, cosa que li va permetre mobilitzar-se per proveir-se dels subministraments necessaris per continuar la fabricació”.

Arxiu

La gran planta de SEAT a Martorell. Al fons, la muntanya de Montserrat.

▶ **El sistema d'organització**
A l'informe del comitè d'empresa de SEAT, els sindicats destaquen que “els treballadors no han de pagar els plats trencats” d'un sistema d'organització de la producció que va ser adoptat per l'automobilística per “aconseguir un rendiment productiu elevat en una economia competitiva” i que “no només va ser la vaga la culpable de la manca de subministraments”, sinó el sistema de proveïment *just in time*.

Aquest sistema va ser adoptat per SEAT per eliminar espai d'emmagatzematge i estocs i reduir els costos al màxim. Amb la forma de treballar *just in time*, els productors han d'arribar a acords amb els proveïdors i aquests darrers han de garantir els subministraments en un espai de temps ajustat a les necessitats de la producció. Davant d'això, Diego Jesús Rejón —de la CGT— va dir que “el *just in time* ha fet guanyar molts diners a SEAT” i que “ara, perquè s'hagi produït la vaga, no cal fer l'ERO”. El comitè d'empresa de SEAT, a més, va destacar que “l'adopció d'aquest sis-

tema de treball en el seu moment ja va suposar l'eliminació de milers de llocs de treball dels sistemes de magatzem i transport” i

“L'adopció del ‘just in time’ ja va suposar l'eliminació de milers de llocs de treball”

que, actualment, l'empresa “obliga els treballadors i la societat en general a patir i assumir els riscos empresarials” derivats del “seu sistema *just in time*”.

▶ **“Només 2,57 dies i no cinc”**
Diego Jesús Rejón (CGT) va indicar a aquest setmanari que l'aturada en la producció de SEAT “només va ser de 2,57 dies i no de cinc com diuen fonts empresarials”. L'11 de juny a la tarda, SEAT va aconseguir material pel model Ibiza, però no pels models Altea i

León. Això ha fet que l'empresa hagi sol·licitat dos dies de no producció per aquests models durant el mes de juliol, cosa que el comitè d'empresa entén “com una utilització segons la seva conveniència de la vaga de camions”.

La denegació de l'ERO, que en un principi afectava 8.806 persones, va quedar en mans del

mateix inspector de treball que va actuar en l'ajustament de plantilla de l'any 2005, que va acabar amb 646 acomiadaments. El 19 de juny la Generalitat també va denegar l'ERO temporal de Sharp (Sant Cugat del Vallès), que afectava 387 treballadors. Per negar-lo, va al·legar els mateixos motius exposats en el cas de SEAT. ☎

Suspensió temporal de la vaga per la pressió policial

Finalment, els i les transportistes autònoms es van veure forçats a suspendre temporalment la vaga. Fenadismer, Confedetrans, Antid i la Plataforma en Defensa del Transporte van decidir suspendre les mobilitzacions el 17 de juny. Van emetre comunicats de premsa on puntualitzaven que la parització temporal de les protestes ha estat fruit de la pressió policial, les detencions, les sancions i la violència ordenada des del Ministeri de l'Interior, dirigit per Rubalcaba. Fenadismer també

va acordar la suspensió *sine die* de la manifestació convocada pel 18 de juny a Madrid. La Plataforma en Defensa del Transporte va aclarir que no es tractava d'una rendició, que havien fet un replegament tàctic davant els “segrestos de milers de camioners que es dirigien amb els seus vehicles fins el Ministeri de Foment”. La Guàrdia Civil havia rebut l'ordre d'aturar-los a més de 200 quilòmetres de la capital de l'Estat. Tot aquell que no portava càrrega quedava estacionat a les portes de Madrid.

Mataró // PARTICIPACIÓ

El Casal de Joves del barri de Cerdanyola reprèn l'activitat sense acord amb l'Ajuntament

Directa Maresme

/maresme@setmanaridirecta.info/

Després de l'escàndol pel tancament provisional del casal decretat pel batlle en funcions Ramon Bassas arran d'una operació policial antidroga molt discutida pels col·lectius socials i veïnals i pels grups de l'oposició, el 9 de juny l'Associació Infantil i Juvenil Casal Xerínola va decidir reprendre totes les activitats sense haver arribat a un acord amb l'Ajuntament. L'associació ha emès un comunicat en què lamenta "no haver arribat als acords esperats amb el Servei de Joventut de l'Ajuntament de Mataró sobre com treballar conjuntament per pal·liar les greus conseqüències que ha tingut el tanca-

"Pel compromís amb la tasca educativa, la implicació al barri i la responsabilitat"

ment del Casal de Joves del barri de Cerdanyola i el greuge que aquest ha suposat en la trajectòria i la projecció pública de l'entitat". També s'hi explica que reprenen les activitats pel seu compromís amb la tasca educativa, la implicació amb el barri i la responsabilitat com a entitat cògestora d'un servei municipal.

L'Ajuntament va reobrir de manera unilateral el local el 8 de maig, un dia abans del Ple Municipal en el qual la portaveu de l'associació havia demanat la paraula per denunciar l'actuació de l'Ajuntament i de la policia. Des de llavors, diversos membres de l'associació han mantingut reunions amb representants dels departaments de Joventut i de Nova Ciutadania en les quals han demanat que l'Ajuntament envii una circular a les famílies dels menors, als instituts i a les escoles del barri per recuperar-ne la confiança. També han demanat poder celebrar una reunió amb el regidor de Via Pública i el cap de la Policia Local per consensuar un protocol d'actuació conjunta de cara al futur. L'Ajuntament ha rebutjat aquestes demandes i només ha ofert la possibilitat de celebrar una roda de premsa conjunta amb l'entitat.

L'associació denuncia, a més, que de cara al nou conveni, l'Ajuntament pretén imposar condicions com portar un registre amb dades personals dels usuaris o establir la figura d'un "referent" municipal, una mena de supervisor amb unes competències que encara no s'han especificat.

Bellaterra // EL REBUIG A L'APLICACIÓ DEL PLA BOLONYA

Rafael Grasa sanciona 27 estudiants amb un reglament del franquisme

Agnès Tortosa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El reglament universitari aprovat pel règim de Franco l'any 1954 ha servit al secretari general de la Universitat Autònoma de Barcelona, Rafael Grasa, per obrir un expedient disciplinari contra 27 estudiants. Se'ls apliquen els articles 5.a.1 i 5.a.5, que consideren com a faltes greus les manifestacions "contra la religió i la moral catòlica o contra els principis i institucions de l'Estat" i "la falta de probitat (rectitud, honestat) i les conductes constitutives de delictes", respectivament.

L'obertura d'aquests expedients ha estat ordenada pel rector Lluís Ferrer, màxim responsable de la UAB i del qual la majoria d'associacions estudiantils amb representació al consell de govern de la universitat han demanat la dimissió. En un primer moment, sis dels expedients només havien estat qualificats com a informatius, però ara també han passat a ser disciplinaris. En concret, el redactat del document sancionador que s'ha enviat als estudiants expedientats diu que durant els dies 29 i 30 de maig "van impedir el funcionament normal de la institució universitària tot obstaculitzant la normal reunió de la Junta Permanent de

Àngel Monlleó

El rector, Lluís Ferrer, ha ordenat la intervenció dels Mossos en diverses ocasions

Facultat". Segons documentació videogràfica obtinguda pel rectorat de la UAB, les expedientades es trobaven al lloc dels fets, tot i que no se'ls acusa individualitzadament de cap fet. L'Assemblea de la Facultat de Lletres ho qualifica tot plegat de "persecució política contra els crítics amb l'aplicació del pla Bolonya i

amb el procés de participació i de presa de decisions".

▶ **Càrrega sense conseqüències**

Paral·lelament a les sancions obertes contra els estudiants, encara s'estan investigant les agressions que aquests han patit durant les càrregues reiterades que els Mossos d'Esquadra han executat a petició de Lluís Ferrer i Rafael Grasa

durant els últims mesos. La primera es va produir al campus de Bellaterra el 4 de març, amb el resultat de 50 ferits atesos en centres mèdics. La segona, amb nombrosos contusionats, va tenir lloc a les portes de les instal·lacions de la UAB al recinte de l'Hospital de Sant Pau. Per aquests fets, l'adjunt al vicerector d'estudiants, Martí Marin, va presentar la seva dimissió.

CATALUNYA // 600 TRACTORS I 1500 PAGESOS EN MARXES LENTES

Els pagesos surten a les carreteres per l'augment del preu del gasoil

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Si fa uns dies eren els transportistes que sortien a les carreteres per protestar per l'augment del preu del gasoil, aquesta última setmana els pagesos els han rellevat. L'encariment del combustible està afectant diversos sectors econòmics que, en el cas dels pagesos, té un pes afegit pels problemes econòmics que ja estaven patint.

Les protestes organitzades pel sindicat Unió de Pagesos es van dur a terme a diferents punts de Catalunya i hi van participar uns 600 tractors i prop de 1.500 pagesos, que van reclamar al govern central l'adopció de mesures contra l'escalada del preu del gasoil i els preus de la producció agrícola. Els pagesos van fer marxés lentes i van tallar diferents carreteres del Principat, tot ocasionant diverses retencions de trànsit durant tot el matí del 20 de juny. Des del sindicat no descarten accions més contundents per reclamar que el govern central faci efectiu l'acord del Congrés pel qual es compromet a convocar tots els sectors afectats per la pujada del

Aniol Esclosa

Descans durant una de les marxés lentes a les comarques gironines

gasoil abans d'un mes per buscar solucions.

▶ **Preu triplicat des de 1999**

L'augment del preu del combustible —que s'ha triplicat des de l'any 1999 i duplicat des de 2004—, lligat al fet

que el sector agrari també utilitza molts derivats del petroli com els fertilitzants o els fitosanitaris, està provocant un augment dels costos que fa difícil la viabilitat de les explotacions agrícoles. Al comunicat emès per la Unió de Pagesos es reclamen

diferents mesures com "la rebaija al mínim permès per la Unió Europea del preu del gasoil professional" o que "s'adeqüi la fiscalitat de l'IRPF a l'evolució dels preus del conjunt de costos de producció d'aquests darrers anys".

CATALUNYA // CONSIDERA QUE NOMÉS VOLEN CREAR DEBAT PÚBLIC

La fiscal demana que s'arxivin les autoinculpacions d'avortament

✉ Xavi Martí
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La fiscal superior de Catalunya, mitjançant una nota, va comunicar la setmana passada a tots i totes les fiscals del Principat una decisió relativa a les autoinculpacions massives en matèria d'avortaments. En una instrucció interna, la fiscal superior considera que "les denúncies massives autoinculpatòries van dirigir essencialment a provocar el debat públic sobre l'actual regulació legal de la interrupció involuntària de l'embaràs i no aporten dades que permetin constatar

La campanya respon a les detencions i les denúncies contra les dones que havien avortat

minimament fets delictius concrets susceptibles de persecució". Per una altra banda, a més, la fiscal superior també indica que les autoinculpacions "no presenten ni intencionalitat ni idoneïtat suficient per pertorbar de manera punible el funcionament de l'Administració de Justícia" i que, a causa de les raons exposades, "la Fiscalia sol·licitarà l'arxiu d'aquestes autodenúncies col·lectives".

► **La "victòria" d'una lluita**
La Campanya per un Avortament Lliure i Gratuït, que a Catalunya ha mobilitzat més de 500 associacions de dones i col·lectius socials, va començar per respondre a les

Entrega d'autoinculpacions als jutjats de Molins de Rei

detencions i denúncies indiscriminades contra les dones que havien avortat, contra les clíniques i contra el personal sanitari de Barcelona i d'altres indrets de l'Estat espanyol. Amb aquesta actuació, duta a terme el novembre de 2007, també es van requisar els historials mèdics de moltes dones.

Les detencions van provocar que el 23 de gener de 2008 Barcelona acollís una concentració massiva, durant la qual es van recollir més de 1.000 autoinculpacions de dones que afirmaven que havien avortat i d'homes que reconeixien que havien acompanyat dones a dur a terme aquesta pràctica sanitària. L'entrega de les autoinculpacions es va fer el 28 de febrer. Segons declaracions de Montserrat Cervera, presidenta de Ca la Dona, l'acció pretenia "la despenalització

completa de l'avortament, amb una llei de terminis correcta i controlada" (DIRECTA 83). Les reclamacions generals de la campanya giren al

Les autoinculpacions, generalment, van ser arxivades pels jutjats

voluntat de la retirada dels articles que criminalitzen l'avortament al Codi Penal, que aquesta pràctica la cobreixi la Seguretat Social i, per tant, sigui gratuïta i que es fomenti una educació sexual de qualitat.

Ara, la decisió de la fiscal superior de Catalunya reconeix que les autoinculpacions busquen canviar una llei que penalitza les dones.

► **Les citacions de Tarragona**
La majoria de les autoinculpacions solidàries van ser arxivades per part dels diferents jutjats. L'excepció, però, va ser Tarragona, on el jutge va citar les dones que es van autoinculpar a declarar al seu jutjat. Això va fer que, el 26 d'abril, durant una acció solidària amb les persones citades de les comarques tarragonines, a Tarragona es presentessin unes altres 400 autoinculpacions provinents de diferents punts de Catalunya. Es calcula que, a resultes d'aquesta acció solidària, en aquests moments, com a mínim ja hi ha tretze persones que han anat a declarar a Molins de Rei,

Manresa, Reus, Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Lleida i Tortosa.

Al País Valencià, la Xarxa Feminista de la Plana es va adherir a la campanya i el 8 de març va entregar 104 autoinculpacions. Això també ha fet, segons fonts del bloc

La interrupció voluntària de l'embaràs està despenalitzada a la majoria de països d'Europa

<http://avortamentsmolins.blogspot.com/>, que durant aquest més de juny moltes persones estiguin declarant a jutjats del País Valencià.

► **Les penes de l'Estat espanyol**
La interrupció voluntària de l'embaràs està despenalitzada a la majoria de països d'Europa, com Alemanya, Àustria, Bèlgica, Dinamarca, França, Grècia, Bulgària, Eslovàquia, Estònia, Letònia, Lituània, Hongria o la República Txeca. Holanda és el país que disposa de la llei menys restrictiva i té, en canvi, la taxa d'avortament voluntari més baixa del continent.

La penalització i la no gratuïtat de l'avortament a l'Estat espanyol provoca casos com el que es va registrar la setmana passada a l'Hospitalet, on van ser detingudes dues noies acusades de practicar un avortament a casa seva. Pel que fa a les detencions de 2007, un jutjat de Madrid ha acceptat la demanda d'Alternativa Espanyola contra la Clínica Isadora i s'espera la data del judici. Per un altre cantó, les persones empresonades en el cas de la Clínica Morín de Barcelona ja estan en llibertat. ☎

CATALUNYA // DIADA PER L'ALLIBERAMENT GLTB

Educació sexual, laïcitat i lluita contra l'heteropatriarcat el 28-J

✉ Agnès Tortosa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La comissió unitària del 28 de juny vol centrar la Diada Internacional per l'Alliberament de Gais, Lesbianes i homes i dones Transsexuals d'enguany en els aspectes educatius, religiosos i culturals que perpetuen una societat heteropatriarcal. Les activitats programades pel 27 de juny al Centre Cívic Pati Llimona i el dissabte 28 de juny a la plaça Universitat se centraran en aquests eixos. El comunicat que es llegirà al final de la manifestació incidirà en la lluita actual per l'alliberament, després del suposat panorama idíl·lic de millores legislatives aprovades pel govern del PSOE, com ara la llei

d'identitat de gènere i la del matrimoni civil. La Comissió considera que es tracta de drets escanyolits que no volen dir res si no s'acompanyen d'altres polítiques.

► **Educació sexual honesta**

Afirmen, també, que l'educació sexual a les escoles, sobretot a les d'influència cristiana, és absolutament reaccionària i, per descomptat, no ensenya totes les opcions i impedeix el desenvolupament total de la sexualitat dels infants. "Volem una educació sexual completa, oberta i honesta!". També creuen que l'Estat no posa els mitjans necessaris per evitar les agressions cap a homes i dones transsexuals, lesbianes i gais. Apunten els mitjans

de comunicació com a pontenciadors de l'escarni per aconseguir la riulla fàcil.

D'altra banda, denuncien l'homofòbia general entre els cossos policials. Recorden Maro, un transsexual masculí agredit per agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona arrel de la seva identitat sexual, el cas del qual està pendent de judici.

També recorden la persecució que ha patit i pateix el col·lectiu GLTB per part de l'Església, que ara es lucra dels nostres impostos. En aquesta línia, el Col·lectiu Gai de Barcelona ha impulsat la campanya d'apostasia marika, que va arrencar amb una acció a la Catedral de Barcelona. ☎

Presentació de la campanya d'apostasia marika

GIRONA // EL TEXT L'HA ELABORAT L'ECONOMISTA JOSEP VERGÈS

Un informe denuncia irregularitats relacionades amb la MAT

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Un informe elaborat per l'economista Josep Vergès que va ser presentat a Girona de forma conjunta amb la plataforma No a la MAT denuncia una llarga llista d'irregularitats comeses durant la tramitació, tant estatal com europea, de la línia de Molt Alta Tensió. També denuncia un nombre significatiu de mentides difoses tant per Red Eléctrica Española (REE) com per l'Estat espanyol o la Generalitat de Catalunya des que es va iniciar el projecte d'interconnexió elèctrica.

La MAT té una ruta, una solució tècnica i uns costos erronis

Segons l'economista Josep Vergès, el traçat que finalment han avalat les autoritats europees (Sentmenat-Bescanó-Baixàs) s'ha basat en el contrast amb alternatives deficientes i ha provocat que s'hagi escollit "una ruta errònia, una solució tècnica errònia i uns costos erronis per al projecte prioritari europeu d'interconnexió".

L'estudi va més enllà i, respondent al recent debat sobre la conveniència del soterrament de la MAT —que ha estat desestimat en la majoria de trams per motius econòmics—, Vergès destaca que "és fals que el soterrament de la línia sigui més car que el seu traçat aeri, ja que el cost dels nous cables subterranis són del tot comparables al de les línies aèries". El problema és que, en l'avaluació dels costos del traçat

Acció a la comarca d'Osona en rebuig a la línia que ha de transportar 400.000 kilovolts

aeri de la MAT, no s'ha comptat amb els que deriven de les compensacions que s'hauran de pagar en conceptes de salut i de propietat o els costos ambientals del projecte (cal destacar que es destruïran prop d'un milió d'arbres). Per tant, "quan se sumen tots els costos i no només el cablejat, les despeses del soterrament són les mateixes que les d'una línia aèria". Vergès s'acaba preguntant com és que "soterrar una línia no és vàlid a Catalunya i en canvi sí que ho és a França (en el tram francès de la MAT) i a l'aeroport de Madrid".

L'estudi també destaca que "el tren d'alta velocitat (...) serà l'únic usuari de la nova línia de 400 kV, però provoca fins un 28 per cent d'inestabilitat en l'oferta d'electricitat de Girona, tot i que no consumeix més del 7 per cent de la força de Girona".

► **Set projectes per separat**
L'estudi anuncia el seguit d'irregularitats comeses al llarg de tot el procés de tramitació de la interconnexió europea. La primera és que, quan s'ha plantejat el projec-

L'estudi destaca que no s'han valorat tres alternatives que són viables

te a Europa, no s'ha plantejat com un sol projecte sinó que s'ha fragmentat en set projectes diferents per facilitar la seva tramitació i

evitar que els trams catalans de la MAT estiguessin considerats com a interconnexió internacional. També es planteja que no s'han estudiat les principals alternatives tècniques com el soterrament, el corredor d'infraestructures —és a dir, seguir el traçat de l'A7 i la N-II—, el millorament de l'eficiència elèctrica, la generació d'energia prop del consumidor, la millora de la gestió del sistema o la renovació de la xarxa de Girona.

Però Josep Vergès destaca que, finalment, no s'han valorat tres alternatives que són absolutament viables i que, al seu entendre, són més lògiques que el traçat actual. Aquestes passen per renovar les línies elèctriques existents que creuen els Pirineus, soterrar totalment la línia de molt alta tensió o valorar la possibilitat de tenir un cable submarí al llarg

de tota la costa catalana, ja que els cables submarins "són competitius i s'haurien de preferir en un projecte com aquest".

► **Mentides, irregularitats i il·legalitats comeses**

L'informe també destaca el coneixement que hi ha hagut de les mentides, irregularitats i il·legalitats comeses en la tramitació del projecte fins al moment.

L'estudi destaca que "la xarxa de Girona s'ha mantingut per sota del nivell per forçar la interconnexió, els costos han estat esbiaixats a favor d'una línia aèria i s'han ignorat d'altres alternatives viables". Així mateix, treu a la llum diverses actuacions il·legals. Un exemple és el fet que la MAT es plantegés com un tot de projectes petits diferents i no com un de sol, que es tramités la línia de Sentmenat a Bescanó com una línia interna i no com una interconnexió internacional —per evitar complir amb els requisits derivats de la internacionalització— o que el projecte tirés endavant tot i que la llei 9/2006 ho prohibeix mentre la negociació entre els estats estigui pendent. ☹

Obres aturades a Bescanó per manca de permisos

Aquest estudi s'ha presentat a la mateixa setmana que els Mossos d'Esquadra han hagut d'aturar les obres que ja s'havien iniciat a Bescanó per manca de permisos municipals. Tot i això, dos dies més tard es van reiniciar les obres sense més incidències. La plataforma No a la MAT ja ha anunciat que hi ha més irregularitats i que vol que la fiscalia les estudiï.

BAIX GAIA // ACORDS AMBIENTALS INCOMPLERTS

El Govern incompleix la resolució del Parlament que protegeix Muntanyans

Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Comissió de Medi Ambient del Parlament de Catalunya va aprovar el 30 de gener d'enguany una resolució que instava el govern de la Generalitat a un seguit de mesures que permetessin la protecció de l'Espai d'Interès Natural d'Els Muntanyans (Torredembarra). Entre d'altres la resolució esmentava la possibilitat d'establir mesures cautelars i la necessitat de considerar els

espais adjacents per tal que fossin protegits convenientment.

D'acord amb allò establert en el Reglament del Parlament de Catalunya sobre el control de compliment de les resolucions (arts. 146.4 i 140.3), el departament de Medi Ambient disposava de quatre mesos per tal de fer efectius els acords des de la seva publicació, que es va produir l'11 de febrer de 2008. Per tant, l'11 de juny va finalitzar el termini per tal de fer efectius els acords, i a dia d'avui no es coneix que la

Generalitat hagi pres cap mesura al respecte. Així mateix, mitjançant un comunicat de premsa emès el 28 de novembre de 2007, el Departament de Medi Ambient va fer pública la creació d'una Comissió per la protecció de Muntanyans II, de la qual no s'ha tingut coneixement que hagi començat a treballar. La Plataforma Salvem els Muntanyans, arrel d'aquesta situació, ha manifestat que considera vergonyós que els partits polítics no aconsegueixin els seus compromisos. ☹

La població de Torredembarra ha sortit al carrer per defensar el paratge natural de Muntanyans

Carles Rico

BARCELONA // PRESENTACIÓ DE L'INFORME DEL PERÍODE 2003-2005

La Generalitat infla els ajuts al desenvolupament segons les ONG

Pau Cortina

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Federació Catalana d'ONG (FCOND) acaba de presentar un informe que analitza els ajuts oficials al desenvolupament del 2003 al 2005. El text conclou que, en línies generals, la Generalitat hauria inflat el valor real d'aquestes ajudes mitjançant criteris "poc clars" sobre el seu destí. Però l'informe no només qüestiona l'import real de l'ajuda al desen-

Consideren que els crèdits retornables no han de constar en el pressupost d'ajuda al desenvolupament

volupament, sinó que també explica que el total de la inversió de l'Administració catalana per l'any 2006 va ser del 0,23 per cent del pressupost del govern, una xifra que queda lluny del 0,58 per cent a què es va comprometre a arribar la Generalitat després de reconèixer que el 0,7 per cent resultava inabastable. A més, diu l'informe, els catalans se situen per sota de la mitjana estatal quant a ajuts oficials per capita.

Presentació de l'informe a la seu del carrer de les Tàpies de Barcelona

Eduardo Díaz

En aquest informe, presentat el 19 de juny, es detallen algunes de les fórmules que hauria utilitzat el govern per "inflar virtualment" el valor dels ajuts. Segons va indicar Francesc Mateu, membre de la FCOND, el 20 per cent dels ajuts pel 2005 responia al valor econòmic de les places universitàries a les quals van accedir estrangers procedents de països pobres, la qual cosa no s'entendria com un ajut "directe" al desenvolupament. Mateu també va fer referència als crèdits retornables,

un assumpte que ja va generar polèmica mesos enrere, després que es conegués que la Generalitat feia donacions "solidàries" però que ho feia en forma de crèdits a retornar amb interessos i, per tant, generant més endeutament als països subdesenvolupats. Per això des de la FCOND consideren que aquests crèdits no haurien de constar en els pressupostos d'ajuda al desenvolupament. No obstant això, el nou pla de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) desti-

narà 14.360.000 euros a aquest instrument financer, una partida que generarà deute extern i suposarà un 21 per cent de l'ajuda oficial al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya, segons explica l'informe.

Finalment, Mateu va expressar la necessitat de fer més transparents els projectes que s'executen amb els ajuts directes (sense concurs previ) i de regular i sistematitzar els barems utilitzats per les diferents organitzacions per comptabilitzar aquests ajuts. @

BERGA // LLIBERTATS

Al·legacions a la nova ordenança de convivència

Directa Berguedà

/bergueda@setmanaridirecta.info/

El Centre d'Estudis Josep Ester Borràs i l'Ateneu Anarquista Columna Terra i Llibertat han presentat el 19 de juny al·legacions a l'ordenança cívica, després que el 3 d'abril s'aprovesin amb la unanimitat de tots els grups polítics de l'Ajuntament de Berga els canvis a l'Ordenança de Civisme i Bon Govern que van donar lloc a l'Ordenança de Convivència i Via Pública. L'ordenança aprovada va comptar amb un procés participatiu no vinculant que va ser titllat de farsa pels col·lectius llibertaris que han presentat al·legacions a l'ordenança.

Classista i antidissidents

Es tracta de quatre al·legacions que acaben amb la sol·licitud d'anul·lació de l'ordenança. Segons aquests col·lectius, la nova ordenança –igual que l'anterior– suposa una regulació excessiva

Aprovada per unanimitat el mes d'abril, va comptar amb un procés participatiu no vinculant que va ser titllat de farsa

que, juntament amb l'ambigüitat de molts articles, permet que els polítics i la policia local l'apliquin arbitràriament. També qualifiquen el text de classista i de facilitar la repressió de la dissidència política i cultural. En definitiva, és un atemptat a les llibertats bàsiques de les persones. A més, com que –segons aquests col·lectius– el contingut de l'Ordenança excedeix les competències de l'Ajuntament en moltes matèries i és una normativa contrària a l'ordenament jurídic i en especial a la constitució, en demanen l'anul·lació integral. Aquestes mateixes associacions que signen les al·legacions han elaborat un comunicat on fan una crida a la desobediència activa de l'Ordenança i a "qualsevol altra llei repressiva que ens vulguin fer empassar els polítics de torn".

En paral·lel a aquestes al·legacions, diverses persones i col·lectius es continuen oposant a les ordenances de civisme (amb un o altre nom) i per això el 19 d'abril van protestar tot fent cultura sense permís a la plaça de Sant Joan. No es coneix que hagi derivat cap sanció d'aquesta protesta. A més, el dia abans de la protesta es van retirar 22 de les sancions generades arrel d'una protesta similar duta a terme el setembre de 2006. @

CATALUNYA // PERSECUCIÓ DE LES CIUTADANES SENSE PAPERS

Proliferen els 'check-point' després d'aprovar-se la Directiva de Retorn

Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Directiva de Retorn –denominació escollida per la Unió Europea alhora de definir les reclusions i expulsions de sense papers– va ser aprovada per una àmplia majoria del Parlament Europeu el 18 de juny. La nova normativa pretén unificar els criteris de persecució de la immigració il·legal per part dels governs dels 27 països de la UE. Períodes de reclusió en centres d'internament de fins a divuit mesos, detencions sense supervisió judicial i aplicació d'expulsions a menors, són algunes de les principals novetats legislatives.

Les protestes no s'han fet esperar, com la cassolada a la plaça Sant Jaume de Barcelona el 21 de juny, tot i que les enquestes publicades a les edicions de *La Vanguardia* i *El Mundo* fan preveure un escenari amb poques rectificacions per part de l'Administració. Segons aquests rotatius, entre un 70 i un 72 per cent dels seus lectors estan d'acord amb les mesures.

Concentració a la plaça de Sant Jaume de Barcelona

Eloy de Mateo

'Check-points' normalitzats

Malgrat que el govern Zapatero repeteix una i altra vegada que la nova normativa no ha de produir grans canvis, les organitzacions que han impulsat la campanya contra la *Directiva de la Vergonya* alerten de la instauració d'actituds xenòfobes institucionalitzades. Sens dubte, l'enorme xarxa de Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) estesa per tot el territori de la Unió Europea veurà

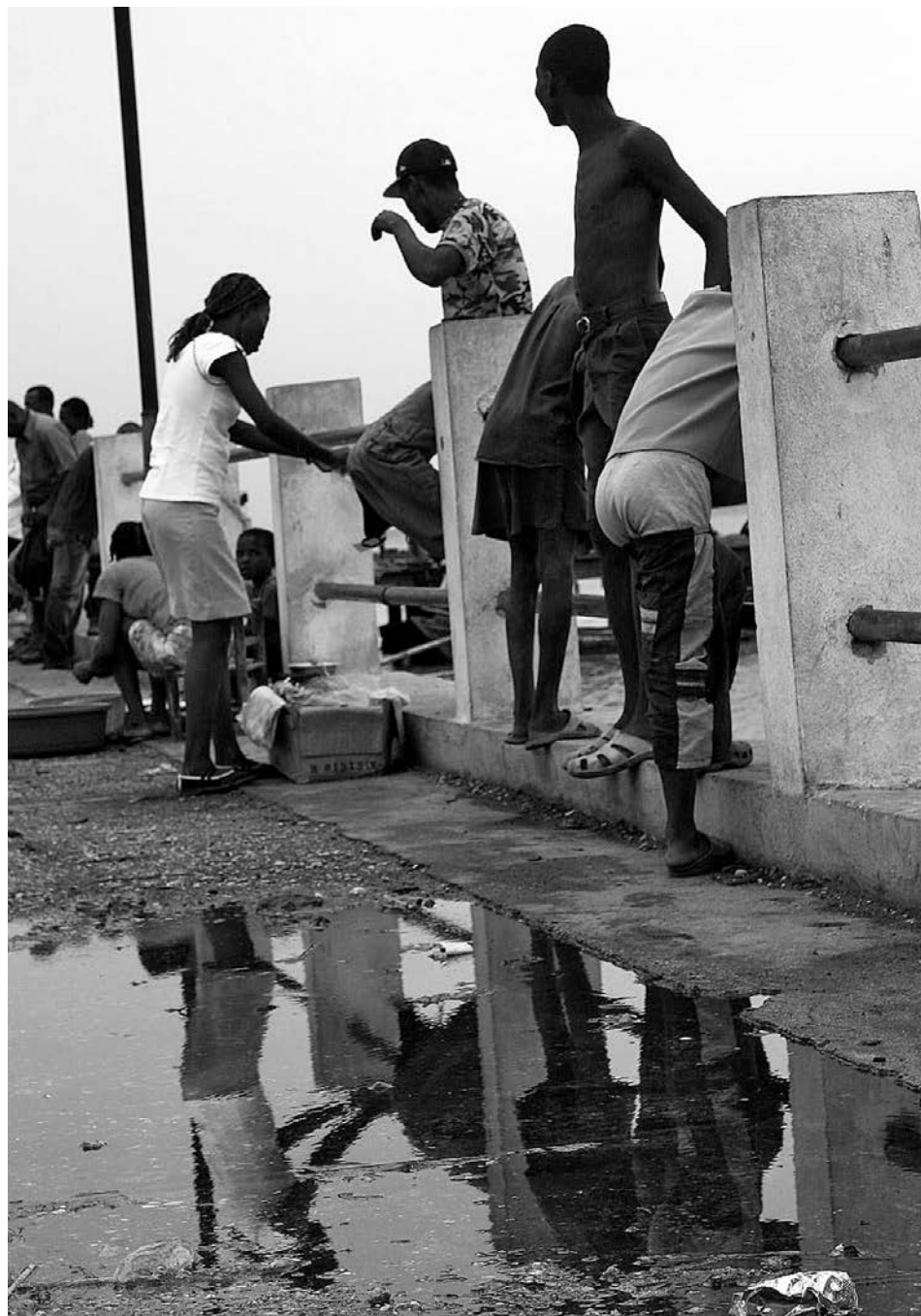
com s'omplen les seves cel·les i com es consoliden aquests espais "com a grans camps de concentració de sense papers". A casa nostra, els punts de control policial –coneguts com a *check-point*– han començat a normalitzar-se. Les persecucions de sense papers habituals, a la plaça de Catalunya ja es traslladen a la perifèria. Un equip conjunt de policia estatal d'immigració, Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana organitzen batu-

des a la rambla Brasil –prop del límit administratiu entre Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat– dos o tres dies a la setmana.

A plena llum del dia

Els furgons arraconen quinze o vint persones per criteris estrictes de color de pell i en comproven les dades. En cas de no portar tots els papers reglamentaris, són emmanillats i conduïts al CIE de la Zona Franca. L'operació es du a terme a plena llum del dia, en un barri amb un 40 per cent de nouvinguts i sota la mirada atònita o passiva de la resta de vianants.

També s'ha reforçat la vigilància als passos duaners de la Jonquera i Molló, al port de Barcelona i a l'aeroport del Prat –on s'han fet habituals les retencions durant hores i les expulsions de desenes de viatgers provinents de l'Amèrica Llatina. Tot i això, s'accentuen les allaus humanes als punts de control de Melilla –150 subsaharians ho han intentat des del passat 20 de juny– i l'arribada massiva de pasteres a les illes Canàries. @

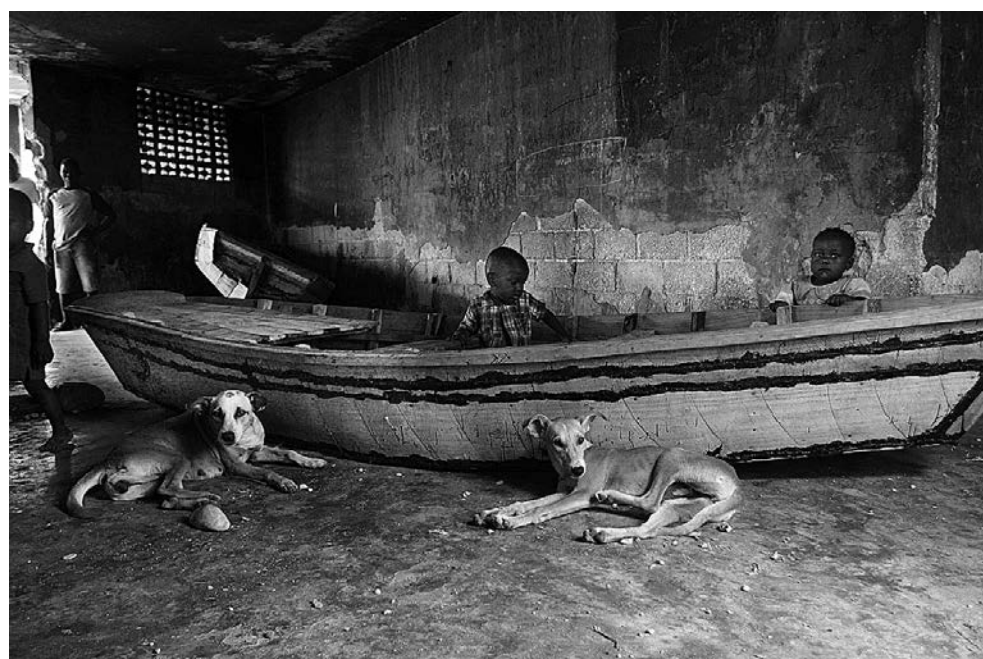
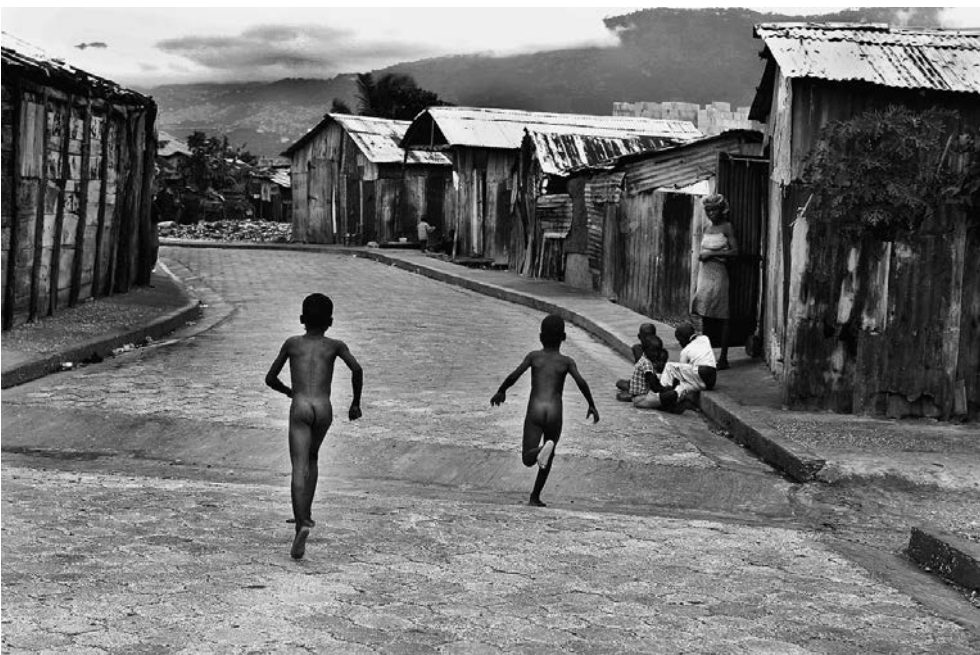
Cité Soleil

Als afores de Port au Prince, la capital de la República d'Haití, s'estén l'enorme barriada de Cité Soleil, on entre 400.000 i 600.000 persones viuen en condicions infrahumanes i on, fins fa ben poc, diferents grups armats progovernamentals i opositors se'n disputaven el control.

Al costat del port i amb platja pròpia, els infants juguen entre la

brossa, els garrins mengen escombraries i les parets de llauna de les cases sembla que no hagin d'aguantar ni un dia més.

En el petit univers d'extrema pobresa que conforma Cité Soleil, els nens i les nenes són la majoria de persones que habiten els carrers. L'esperança de vida pels homes a Haití ronda els 57 anys i per les dones els 64 (font:OMS).

eil (Haití)

TEXT I FOTOGRAFIA:
Samuel Rodríguez

Amb els carrers pavimentats pels marines de EUA als anys 90, l'hospital de Metges Sense Fronteres a l'entrada del barri i la presència de la MINUSTAH com a força policial, sembla que Cité Soleil pot intentar ser un barri i deixar de ser un gueto per haitians del camp que marxaren cap a la ciutat a la recerca d'una vida millor.

COLLSEROLA // ECOLOGIA

El pla de Torre Negra és rebutjat

O. M.

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La lluita per la preservació del Pla de Torre Negra i la mobilització popular han obligat l'Ajuntament de Sant Cugat a assumir les demandes de la Plataforma Torre Negra i de la Plataforma Cívica en Defensa de Collserola (PCDC) i a rebutjar el projecte urbanístic de la promotora Núñez i Navarro, que pretén construir més de 2.000 habitatges en aquest sector, dins l'àmbit de Collserola. Només el PP es va abstenir en la votació del ple, tot alarmant de l'endeutament que suposarà la protecció d'aquesta zona per a les finances municipals.

El projecte urbanístic es va presentar el 1998 i l'Ajuntament va ser obligat a aprovar inicialment el projecte el gener de 2008 per complir una sentència del Tribunal Superior de Justícia que va ordenar la seva acceptació a tràmit. Segons els estudis jurídics previs a la modificació del Pla General Metropolità que va requalificar la zona com a no urbanitzable, tots negaven l'obligatorietat d'indemnitzar els propietaris. Segons fonts del Departament de Medi Ambient aquest sector serà inclòs dins els límits del Parc Natural de Collserola.

COLLSEROLA // CONTAMINACIÓ

Queixes per una fàbrica de ciment 'provisional'

O. M.

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El veïnat de la Font Baliarda no ha aguantat més la pols i el soroll dels camions d'una fàbrica de ciment durant les vint-i-quatre hores del dia. Així, el 20 de juny un grup de persones d'aquest barri del districte d'Horta (Barcelona) va impedir l'entrada de camions a la fàbrica, Formigons 92, que es troba dins el Parc de Collserola.

La fàbrica, segons s'havia fet saber al veïnat, havia de ser una instal·lació temporal per la construcció de la línia 3 del metro, després per la línia 5 i, finalment, per les cotxeres d'autobusos. Fa més de cinc anys que allà mateix hi havia un camp de futbol i l'Ajuntament de Barcelona en fa dos que va obrir un expedient de tancament. El veïnat, però, denuncia que s'ha convertit de provisional en definitiva.

Les queixes veïnals van arribar al darrer ple del Districte Horta-Guinardó i ha obligat que l'organisme municipal insti l'empresa a minimitzar l'impacte sobre la població. El veïnat considera insuficients les mesures correctores que l'empresa ha fet fins el moment. Formigons 92 produeix 150 metres cúbics de formigó, que mouen nou camions de dia i cinc de nit.

VALLÈS // DEFENSA DEL PATRIMONI NATURAL

Grups ecologistes qüestionen el Pla Territorial de l'Àrea Metropolitana

Oriol Matadepera

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Diverses persones d'entitats i plataformes en defensa del territori del Vallès es van reunir el 17 de juny a Caldes de Montbui (Vallès Oriental) per debatre sobre l'avantprojecte del Pla Territorial Metropolità de Barcelona (PTMB). L'acte va ser convocat per l'Associació per la Defensa i l'Estudi de la Natura (ADENC), que va sintetitzar els aspectes més rellevants de la normativa i va exposar una

Un objectiu és recollir adhesions individuals i d'entitats per fer una proposta alternativa

altra lectura de la situació del territori. A partir de l'exposició les diverses entitats reunides van intercanviar opinions i estratègies per intervenir en el procés de consulta de l'avantprojecte. Una de les conclusions és que la millora de la qualitat de vida de la població del Vallès no ha estat un objectiu central del PTMB.

Els grups creuen necessària la creació d'instruments legals que delimitin definitivament els espais que cal protegir, ja que s'observa una preocupació davant la manca de seguretat dels espais agronaturals i altres àrees

El Quart Cinturó és una de les infraestructures més qüestionades al Vallès

No al Quart Cinturó

crítiques per la preservació dels valors naturals. Aquesta demanda per la seguretat jurídica del sòl no urbanitzable pren rellevància per les possibilitats que obre la normativa a la modificació dels límits dels espais de protecció especial que reconeix. De fet, des de l'any 2004 ja existeix una proposta promoguda per una trentena d'entitats, denominada Parc Agrícola del Vallès. A més, es van proposar altres instruments per la zona del Montseny i per la serralada Litoral.

Pel que fa a les infraestructures, els grups reunits valoren que l'avantprojecte del PTMB no defineix els traçats ferroviaris ni s'especifica per on anirien les carreteres. Una altra mancança que va sortir al debat va ser la

manca de previsió d'infraestructures energètiques i de sanejament (energia, aigua, residus, etc.), contràriament al que està establert al Pla Territorial General de Catalunya. La manca de precisió en les condicions de creixement dels assentaments urbans també va ser fortament criticada. Es dona el cas que l'avantprojecte classifica prop de 7.000 hectàrees del Vallès com a sòl de protecció preventiva del mosaic agroforestal i que pot esdevenir urbanitzable ateses les nombroses excepcions que permet la normativa.

Fruit d'aquest debat sobre un instrument en el qual algunes entitats havien dipositat una certa confiança, es va acordar la coordinació de grups per donar difusió de les propostes de crei-

xement del PTMB. Un altre objectiu és recollir adhesions individuals i d'entitats per fer una proposta alternativa de model territorial que resumeixi la posició global de les entitats i plataformes del Vallès per proposar la reformulació d'aquest avantprojecte, que es pot consultar fins el 28 de juliol.

Nova via interpolar

Per altra banda, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha fet públic el projecte de nova carretera que uniria el Papiol i Sant Cugat del Vallès des de la connexió amb la B-150 fins al pas de la línia de ferrocarril Mollet-Papiol. Aquesta via afecta els municipis del Papiol, Sant Cugat del Vallès i Rubí.

TARRAGONA // PROTECCIÓ DELS ANIMALS

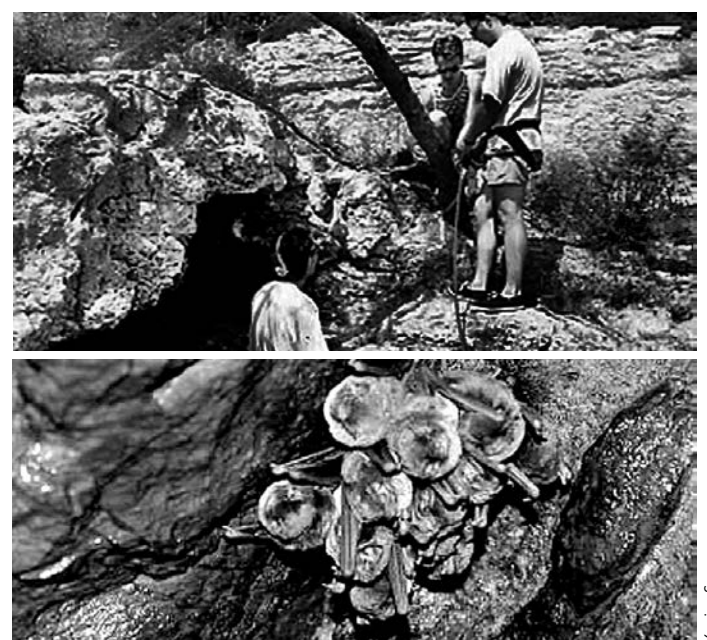
El GEPEC denuncia la destrucció d'una colònia de ratpenats

O. M.

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes del Camp (GEPEC) ha denunciat la destrucció d'una colònia de ratpenats a l'avenc de la Cala de la Móra, al terme municipal de Tarragona. Malgrat la diversitat de lleis que suposadament protegeixen aquests mamífers voladors i el declivi que pateixen –gairebé vint espècies de les presents a Catalunya– la sortida superior de l'avenc ha estat tapiada amb bigues i formigó sense deixar cap obertura que permeti l'accés lliure dels ratpenats. El GEPEC va ser alertat pel Grup d'Espeleologia de Badalona i ha presentat una denúncia als Serveis Territorials del Departament de Medi Ambient i Habitatge de

Tarragona sobre aquest fet, que està relacionat amb les obres d'urbanització de l'entorn de la Cala de la Móra. L'objectiu és que es depurin responsabilitats i que es retorni l'entrada de la cavitat al seu estat original. Segons el GEPEC aquesta acció implica l'eliminació de la colònia de ratpenats, ja que aquesta boca és la seva sortida natural i proposa altres models de tanques que permetrien la continuïtat d'aquestes espècies protegides i tan beneficioses per al veïnat (un sol ratpenat de quinze grams de pes pot menjar en una nit al voltant de 300 mosquits). El grup ecologista també creu que l'avenc té un possible interès arqueològic dins la localització de fauna fòssil i assentaments humans a les coves costaneres del litoral tarragoní.

Descens amb cordes a l'avenc l'any 1991 i ratpenats a la roca

Xavier Samarra

SABADELL // PENDENT DE SENTÈNCIA EL JUDICI A DOS SOLIDARIS

En Franki passa la segona setmana amb l'amenaça del règim tancat

Directa Terrassa

/terrassa@setmanaridirecta.info/

La jutgessa del penal número 2 de Terrassa, Maria del Prado García Bernalte, considera que en Franki ha de complir els quatre mesos pel delictes d'ultratge a la bandera en règim tancat perquè no ha pagat la pena multa pels catorze centímetres de tela malmesos. La magistrada ho va notificar a en Franki la setmana passada, encara que no

El judici als dos joves que es van penjar a Sabadell per denunciar la situació d'en Franki es va celebrar el 18 de juny

té competències sobre això i que, de fet, el canvi de grau penitenciari engloba tota la sentència sense separació per delictes.

Actualment, l'egarenc ha de pernoctar a la presó cinc dies de la setmana i els altres dos no pot fer-ho a la casa on viu. A més, pot retrocedir al règim anterior en qualsevol moment.

La història es repeteix

El judici als dos joves que es van penjar al pont de la rambla Ibèria per denunciar la situació d'en Franki es va celebrar el 18 de juny al jutjat penal número 1 de Sabadell. La fiscalia els va imputar delictes de resistència i desobe-

Concentració als jutjats de Sabadell mentre es feia el judici als dos solidaris

David Datzira

diència a l'autoritat i va pujar la petició —sense argumentar cap agreujant— a la pena màxima, un any de presó, després que els joves es negessin a acceptar els càrrecs. De manera subsidiària, també demana responsabilitats per haver actuat contra la seguretat del trànsit, que es va tallar durant deu minuts.

La defensa, dues advocades del col·lectiu Caia Afrània, afirma que per incórrer en aquests delictes cal desobeir "una ordre expressa, clara, personal i directa", característiques que no es van donar al lloc dels fets ja que, per la llunyania i el soroll que hi havia, els activistes i els policies es van haver de comunicar per signes. A tot això, s'hi ha d'afegir el fet que els dos joves no podien despenjar-se sols, tal com va declarar un testimoni tècnic d'es-

calada quan el jutge li va impedir que acabés adduint que no podia fer valoracions. Així doncs, les advocades consideren que no hi ha elements punibles i demanen l'absolució.

Els joves van al·legar el dret a la llibertat d'expressió i van dir que no havien actuat "amb ànims de menysprear l'autoritat", sinó que el seu únic objectiu era la reivindicació. El 16 de juny van comparèixer en una roda de premsa acompanyats de Francesc Argemí per denunciar el caràcter polític del judici. Segons José Luis Castet, un dels acusats, "a Sabadell les mostres de solidaritat han estat nombroses i la fiscal vol donar una lliçó exemplar". Abans d'iniciar la vista, el jutge va prevenir les advocades perquè "els seus clients no causessin aldarulls a la sala".

D'altra banda, a Tarragona, l'Ajuntament governat pel PSC i ERC s'ha personat en una acusació contra quatre joves mitjançant una denúncia de la Guàrdia Urbana. Els joves independentistes van ser detinguts prop d'un mural pel Franki per membres d'aquest cos que anaven en un cotxe amb distintius i un altre de paisà. Van escorcollar-los i els van dur a comissaria perquè signessin una citació judicial per via ràpida, que va tenir lloc cinc dies després. Se'ls acusa de les més de 80 pintades i dues accions que es van fer a Tarragona durant els dies posteriors a l'empresonament d'en Franki, amb una multa de 12.000 euros. Un dels joves encausats no disposa de papers de residència i no se l'està tractant diferenciadament. En cas contrari podria ser extradit. El judici tindrà lloc el dia 1 de juliol. ☎

SANTS // ACCIONS CONTRA NOVARTIS

Nova detenció d'un activista per la llibertat dels animals

Agnès Tortosa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un jove activista per l'alliberament animal va ser detingut el 17 de juny al barri de Sants. Agents de paisà dels Mossos d'Esquadra el van emmanillar sense cap explicació i se'l van endur fins a la comissaria de la Travessera de les Corts, on va romandre 48 hores. Després va ser traslladat als jutjats i va quedar en llibertat amb càrrecs de danys. L'acusen d'haver participat d'una acció contra la seu a Barcelona de la multinacional de l'experimentació i els transgènics Novartis. Es tracta de la segona detenció per aquella protesta, ja que el 6 de maig un altre noi ja havia estat detingut amb el mateix procediment.

Un tercer identificat

Als atestats policials a què han tingut accés els detinguts hi consta la identificació d'una tercera persona. Els activistes consideren que aquest degoteig de detencions pausades és una estratègia de desgast i intimidació. Novartis, a més, demana una indemnització de 6.000 euros pels presumptes danys causats a les seves instal·lacions.

Novartis experimenta amb milers d'animals vius tots els productes que després posarà a la venda. També és una de les multinacionals més grans de les modificacions genètiques i la implantació de l'agricultura transgènica. Els activistes per l'alliberament animal estan organitzant actes per recaptar fons de solidaritat amb els dos detinguts. ☎

BARCELONA // ABÚS DE PODER

Un antdisturbis dels Mossos processat per assetjar un fotògraf

A. T.

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un jutjat d'instrucció de Barcelona ha decidit imputar per un delictes de coaccions i contra els drets individuals un agent del cos dels Mossos d'Esquadra. La jutgessa l'acusava d'haver actuat de manera arbitrària i abusiva a l'hora d'identificar el fotògraf freelance Albert García en dues ocasions des de l'any 2006.

Després d'haver ordenat la identificació de l'agent a la Divisió d'Assumptes Interns de la policia catalana i d'haver fet una roda de reconeixement, el policia imputat va declarar davant de la magistrada. A l'auto de processament, la jutgessa assegura que hi ha fets inver-

semblants en la versió del mossos d'esquadra. Segons l'agent, el fotògraf que va ser víctima de les coaccions l'havia insultat i escopit prèviament, però no hi ha constància d'aquests fets a cap atestat policial. Els testimonis aportats per Albert García també ajudaran a esclarir els fets, ja que van poder presenciar l'actuació policial.

D'altra banda, el Departament d'Interior ha informat que dos mossos adscrits a la comissaria de Ciutat Vella de Barcelona van ser detinguts per haver robat 50 euros a un vianant i, després, haver-li col·locat una pedra d'haixix a la butxaca. El volien acusar de tràfic. Hi ha proves fotogràfiques de tota l'actuació. ☎

LLEIDA // LABORAL

Deslocalització de l'empresa multinacional ACC de Cervera

Directa Terres Ponent

/terresponent@setmanaridirecta.info/

L'empresa ACC Spain, filial de la italiana ACC i antiga Unitat Hermètica, va comunicar l'11 de juny al comitè d'empresa el tancament de la planta que té a Cervera. Aquesta decisió afecta les treballadores de la planta d'aquesta ciutat però, paral·lelament, també volen fer fora 60 persones de la planta que l'empresa té a Sant Quirze (Barcelona), a resultes de l'Expedient de Regulació d'Ocupació impulsat per la firma.

El tancament de la planta de Cervera es farà en dues fases: fins a l'agost no es renovaran contractes temporals i a finals d'any es procedirà al tancament definitiu de la planta. A Cervera hi ha una plantilla de 177 treballadores, 60 de les quals estan contractades per ETT, i el 60 per cent són dones. ACC ocupa les instal·lacions de l'antiga Lear, que fa uns mesos va deixar 1.300 treballadors al carrer, fet que va suposar un dels cops més greus que ha viscut l'economia local. ACC es dedica a la fabricació de compressors destinats al mercat de refrigeració comercial des de 2003 i rep ajudes públiques que arriben als vint milions d'euros per crear ocupació a la zona.

La direcció de la planta va comunicar la seva decisió als representats dels treballadors al·legant "una situació estructural de caiguda de les vendes d'un vint per cent, que es va traduir en una reducció de la facturació de vint milions d'euros".

Exigeixen un pla alternatiu, ja que l'empresa és rendible

El president del comitè d'empresa, Manuel Jiménez, afirma que ACC Cervera és rendible i, per tant, si pretenen abandonar la planta, exigeixen un pla d'alternatives laborals per als treballadors i les treballadores. Denuncien l'incompliment per part de la firma dels acords d'inversió de 2006 i la deslocalització a Itàlia de la mecanització de peces vitals dels compressors. Els sindicats denuncien l'incompliment del pla de viabilitat firmat amb els treballadors, on aquests van posar més de tres milions d'euros dels seus sous.

Arrel de la confirmació del tancament i la conseqüent reducció de plantilla, el 19 de juny les treballadores d'ACC Cervera van començar a manifestar-se. Diuen que, si no reben respostes positives de la direcció després de la reunió amb el comitè del 17 de juny, continuaran amb les seves mobilitzacions fins que aconseguixin el que reclamen: un pla social realista, ja que normalment es deixa en mans d'empreses externes que deixen molt a desitjar. La Generalitat ha aturat l'expedient perquè ha reclamat més documentació del pla social previst pels treballadors. ☎

Roda el món

/a internacional@setmanaridirecta.info/

ESTATS UNITS // COMUNITATS LLATINOAMERICANES EN PROCÉS DE CONSTRUCCIÓ POLÍTICA

L'empenta rebel del Sud també es fa evident al Nord

✉ **Iñigo Errejón**
/Los Angeles (EUA)/

Als Estats Units, des de fa anys, la immigració té un caràcter central a l'escenari polític. L'arribada massiva de gent mexicana i centreamericana és, en part, conseqüència dels successius tractats de lliure comerç que impedeixen que els governs del sud tinguin una protecció similar a la que van desenvolupar –i encara fomenten– les economies del nord. Les crisis financeres duríssimes i els programes d'ajustament estructural patrocinats pel Fons Monetari Internacional (FMI) van destruir les seguretats socials i les possibilitats econòmiques d'aquests països. Milions de persones van ser empenyides a emigrar als EUA.

A l'interior dels EUA es despleguen comunitats identificades amb alguns dels pitjors maldecaps de la Casa Blanca

Però l'actual onada migratòria conté diferències que la fan potencialment conflictiva pel sistema polític. Els immigrants que creuen la frontera no solament no trenquen els seus vincles amb el seu origen, sinó que els construeixen a través de la frontera i l'assimilació cultural es fa molt més complicada per a les institucions. Les identitats que desenvolupen aquests migrants, especialment la llatinoamericana o fins i tot *llatina* –malgrat

Treballadora immigrada en una cadena de producció a Los Angeles

Internet

les ambigüitats d'un terme inventat per a l'espectacle– s'entrellacen, de forma encara embrionària, amb un sentir continental contra les polítiques neoliberals i militaristes. A l'interior dels Estats Units es despleguen comunitats identificades amb alguns dels pitjors maldecaps de la Casa Blanca.

L'oferta d'Hugo Chávez de subministrar energia per les calefaccions dels barris més pobres de Nova York, habitats per llatins i afroamericans, pot ser entesa com alguna cosa més que una audàcia geopolítica. O el fet que L'Altra Campanya de l'Exèrcit Zapatista tingui una etapa a Los Angeles. O l'augment, durant els últims anys, de xarxes de suport mutu davant les batudes de *la migra* –la policia migratòria– als barris llatinoamericans de l'est de la ciutat.

Explosió precària

Encara que és una situació estesa a més estats –i en creixement–, és a

Califòrnia on el pes econòmic de la immigració es deixa sentir particularment, combinat amb una forta segregació racial. El color dels precaris als serveis, l'agricultura o la construcció és gairebé sempre *marró* –malgrat les indubtables bosses de *negre*–, igual que a les bandes juvenils i entre les víctimes de la policia. Els barris de classe mitjana alta són aclaparadorament blancs, com les millors universitats i els carrers de direcció.

La dependència econòmica del treball migrant difícilment pot no ser exagerada, però succeeix el mateix amb el seu impacte cultural. A la ciutat de Los Angeles ja fa dècades que la immigració suposa una reorganització de l'espai urbà, amb l'aparició de barris nous i l'ús públic del carrer no institucional.

També apareixen experiments interessants, com un sindicat de viatgers d'autobús que qüestiona la ciutat blanca i dels cotxes i reclama la destinació dels diners

gastats en la guerra per un transport públic.

Tanmateix, és el MayDay –la mobilització de treballadors immigrants de l'1 de maig– la manifestació més evident del potencial polític d'aquests subjectes empobrits i racialitzats. La històrica vaga del 2004 va començar a recuperar aquest dia com una jornada dels

El color dels precaris als serveis, l'agricultura o la construcció és gairebé sempre 'marró'

treballadors a través d'una aturada que tenia més de metropolitana que de sindical: la van organitzar les esglésies de barri, els locutors de ràdios comunitàries, les organitzacions d'ajuda davant les deportacions i les entitats culturals i esportives que estructuraven la comunitat llatina. Una vaga a tots els sectors i *il·legal* –més aviat una fuga massiva i col·lectiva de la feina–, amb el suport de les xarxes socials de les classes populars i amb una potent identitat ètnica híbrida amb les identitats nacionals llatinoamericanes com a formes de visibilització de l'opressió, l'exclusió i l'exploatació econòmica. Aquell dia més de mig milió de precaris van sortir en manifestació en una ciutat gairebé paralitzada. L'any següent, la mobilització va ser atacada brutalment

per la policia i aquest últim any l'assistència va disminuir –en part per la por dels treballadors indocumentats de ser arrestats–, però va continuar essent massiva.

Mentre les organitzacions més properes al partit demòcrata i a la burgesia d'origen llatí clamen per una orientació integracionista del moviment, la qüestió de la il·legalitat continua essent un punt de bifurcació. Al seu voltant s'articulen qüestions com la solidaritat –més instintiva que política– amb el gir a l'esquerra a l'Amèrica Llatina, el rebuig d'una guerra que s'emporta els joves dels barris populars a morir pel mateix Estat que va perseguir els seus pares o la denúncia de les condicions d'hiperexploatació associades a la persecució racista de la immigració.

Futur esperançador

Recentment, una manifestació de treballadors immigrants a Itàlia marxava rere una pancarta que deia *Volieu braços i van arribar persones*. Als EUA han arribat, encara una mica més perilloses, persones que saben d'on vénen i que desenvolupen forts llaços comunitaris des d'on compartir estratègies quotidianes de resistència a la colonització i l'exclusió. Que aquestes xarxes es polititzin i qüestionin explícitament les condicions de subalternitat permanent de qui ja habitava aquesta terra abans de l'arribada dels europeus és un procés no necessari, però sí altament possible, com mostren alguns dels exemples presentats. Sens dubte, l'empenta rebel des del sud de la frontera i la crisi al nord de la mateixa seran un brou de cultiu apropiat. ☺

La immigració, un fenomen global

Les migracions són, no per casualitat, un dels principals camps de batalla entre el capital i les poblacions explotades, a més d'un dels principals estendards darrere dels quals s'agrupen les forces de la dreta i el neofeixisme.

La virulència amb què s'afilen actituds antagòniques en el fenomen i la dificultat de l'esquerra per fer propostes clares davant el racisme més o menys explícit, són una mostra clara que estem davant d'un conflicte polític imbricat a la matriu mateixa del poder colonial-capitalista modern.

Immanuel Wallerstein assenyalava que una de les més difícils contradiccions per al sistema-món capitalista l'última meitat del segle XX va ser mantenir una distribució de la riquesa que assegurés un nivell de vida relativament alt per als treballadors dels països centrals i uns salaris molt més baixos per als treballadors dels perifèrics: "relativament molt per a uns quants i poc per a relativament molts" va ser un equilibri entre els pactes socials al nord i l'autoritarisme al sud.

D'alguna manera, la missió de mantenir la governabilitat en els països empobrits s'ha traslladat a un nord que ja no pot exportar la gestió del subdesenvolupament. La riuada de treballadors migrants és la contrapartida de la porositat de les fronteres per a les mercaderies, la producció intel·lectual o els fluxos financers. Un fenomen que porta els grups subalterns i colonitzats a les metròpolis en unes quantitats que fan difícil la seva total criminalització o la seva integració subordinada i submissa.

PALESTINA // TROBADA DE GRUPS PACIFISTES D'UNA BANDA I L'ALTRA DEL MUR

Bil'in: el principi d'un canvi?

Luca Gervasoni
/Bil'in (Palestina)/

“**N**o importa si avui ens consideren uns traïdors o uns terroristes. Vull comunicar-vos el meu convenciment: passaran els anys i la història parlarà de nosaltres quan s'esmenti qui va portar la pau i la justícia a aquestes terres”. Amb aquesta contundència es va expressar un dels líders del moviment pacifista israelià, Michael Warschawski, davant els participants de la Tercera Conferència Internacional sobre Resistència Popular i No violenta de Palestina, celebrada a Bil'in els dies 4, 5 i 6 de juny. Entre els assistents s'hi comptava el primer ministre palestí, Salaam Fayyad, la vicepresidenta del Parlament Europeu, Luisa Morgantini, la Premi Nobel de la Pau, Mairead Corrigan Maguire, i representants del bloc pacifista israelià i de catorze estats de tot el món.

podrà obrir esclatxes en aquest mur racista”, va dir l'exnoble de la Pau per la seva tasca a Irlanda del Nord, Marie Perle. Entre altres personalitats que van voler donar el seu suport a la conferència, van destacar l'exdirector general de la UNESCO Federico Mayor Zaragoza, o l'ex-president sud-africà Nelson Mandela.

El suport intern també és consistent: els secretaris generals de tots els partits polítics palestins (tret de Hamas) van participar a les sessions del dia 4 de juny i es van comprometre públicament a donar una prioritat màxima en la seva agenda a recolzar el moviment no violent.

Convoquen manifestacions cada setmana seguint les mateixes estratègies que van popularitzar Gandhi a la Índia

L'últim dia de la Conferència es va dedicar a debatre en grup per tal de pactar una conclusió final, que es va llegir davant del Mur de Segregació, a Bil'in. Les prop de 600 persones que hi van assistir es van aplegar de forma pacífica i amb les mans alçades van començar a fer la lectura del manifest. “Si volem veure un cessament definitiu de la violència i que un moviment popular i no violent agafi força és necessari que la comunitat internacional s'hi impliqui”, va expressar una parlamentària francesa del PSF. “Si l'executiu d'Israel infringeix les sentències de la Cort Superior de Justícia i no fem res, si l'exèrcit d'Israel dispara contra civils desarmats i no fem res, si es violen els drets humans i no fem res, estem col·laborant amb el que succeeix”, va declarar Luisa Morgantini, vicepresidenta del Parlament Europeu. I va concloure: “Si volem veure una solució a aquest conflicte, és necessari anar més enllà de les paraules: cal que Europa iniciï una política de sancions contra Israel”. ☐

Organitzacions palestines i israelianes han fet una aposta decidida per iniciar un moviment de resistència

Sense comptar amb el focus mediàtic —més pendent de les declaracions dels dos principals partits polítics palestins: Hamas i Fatah— diverses organitzacions palestines i israelianes han fet una aposta decidida per iniciar un moviment de resistència popular i conjunta contra les violacions sistemàtiques de la legalitat internacional que es viuen a la regió, basat en la força de la no violència i en la creença que serà la gent, les persones, les que hauran de posar fi a 60 anys de conflicte. “La nostra experiència ens ha ensenyat que, mentre es negociaven processos de pau o es signaven treves que omplien els titulars de la premsa internacional, nosaltres, els ciutadans de peu, perdem els nostres fills, vèiem confiscada la nostra terra o, sovint, ho perdíem tot”, declarava Mohammed

Khatib, un dels líders del moviment. I afegia, “ara ha arribat el moment que nosaltres també assumim la responsabilitat de defensar la nostra terra i el nostre futur”.

Els orígens d'aquest moviment es troben en el petit poble de Bil'in, a pocs quilòmetres de Ramallah, la capital administrativa de Palestina. En el moment que van saber que la construcció del mur de segregació que aixeca l'estat d'Israel els confiscava el 60 per cent de les seves terres per construir una nova colònia israeliana, van decidir començar a lluitar. Des de llavors, es manifesten cada setmana de forma

no violenta per aturar la construcció del mur. Al principi eren ben pocs i hi van haver molts ferits. Però després, s'hi van començar a sumar pacifistes israelians i internacionals fins que Bil'in es va convertir en un símbol de resistència pacífica. Quina va ser la clau del seu èxit? Hi ha tres trets fonamentals. Primer, la tenacitat i la persistència: fa més de tres anys que es mantenen fermes en l'aposta per la no violència activa. Dos, l'associació amb el camp de la pau israelià. Tres, el suport de moviments de solidaritat de tot el món. Avui dia —seguint l'exemple de Bil'in— ja hi ha més de sis em-

plaçaments palestins (Nil'in, Salfit, Hebron, Nablus, Sud Bethlehem i la Vall del Jordà) que convoquen manifestacions cada setmana, mitjançant les mateixes estratègies que van popularitzar Gandhi a l'Índia o Martin Luther King als Estats Units.

El suport i la legitimitat internacional del moviment és creixent. “Vosaltres sou la prova que el somni d'una Palestina lliure de l'ocupació i de la violència no podrà ser eliminat en silenci”, va declarar l'expresident dels Estats Units Jimmy Carter en un missatge dirigit als assistents de la Conferència. “És la vostra lluita conjunta i no violenta la que

Hamas es legitima

De forma precària i a expenses de tot tipus de successos Hamas i el govern d'Israel han arribat a un acord per un cessament de les hostilitats durant sis mesos. La treva va començar el dijous 19 de juny. Sense que se'n coneguin els detalls —no s'ha signat cap document entre les parts—, l'acord forjat per mediadors egipcis compta amb el suport popular del milió i mig d'habitants de la Franja —asfixiats per un bloqueig econòmic d'un any— i dels 250.000 israelians que poblen les ciutats i pobles fronterers amb el territori palestí. És cert que la satisfacció d'uns i

altres es dilueix en un sentiment generalitzat que l'alto el foc serà passatger. Els bàndols ja airegen les seves discrepàncies amb el pacte secret: “aquesta és l'última oportunitat de Hamas per evitar una operació militar a Gaza”, va declarar el primer ministre d'Israel, Ehud Olmert. Ja veurem. És un acord enmig d'un camp en flames. Però ningú dubta que Hamas s'ha apuntat una nova victòria. Segurament efímera en el camp militar, però molt més rellevant en l'àmbit polític i diplomàtic. Hamas, el gran absent sobre la gespa d'Annapolis, guanya legitimitat inter-

nacional. Amb aquest acord, l'executiu israelià deixa patent que s'ha de tenir en compte Hamas i que les negociacions de pau no seran possibles si es pretén anul·lar el moviment islamista. Un triomf polític que augura que les relacions entre els dos principals partits polítics palestins poden millorar. Si Israel pot arribar a acords amb Hamas, per què no pot fer-ho l'executiu palestí? De moment, el seu president, Mahmud Abbas, ha anunciat una imminent visita a Gaza després d'una any d'absència. Confiem.

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Publicitat fora de temps

El diari 'ADN' publica un anunci institucional sobre la sequera enmig de la temporada de pluges

Enric Borràs Abelló

“**E**stem davant la pitjor sequera dels darrers 60 anys”, deia l'anunci institucional de la Generalitat de Catalunya publicat al diari ADN el 5 de juny, un dia plujós a bona part del país, com cada dia durant les dues últimes setmanes. L'anunci deia que el govern treballava per assegurar l'aigua a tothom i que feia “un gran esforç per respondre a aquesta sequera extrema”. Era un més dels anuncis institucionals que ha fet servir el

govern per explicar què feia per proveir d'aigua la ciutadania de l'àrea metropolitana de Barcelona, però es va publicar fora de temps, quan els embassaments del sistema Ter-Llobregat ja es trobaven al 54 per cent de la seva capacitat.

Just el dimecres 4 de juny, amb dues setmanes de retard, el govern del Principat havia decidit suspendre bona part de les restriccions del decret de sequera i passar a una situació d'excepcionalitat 1. I dic amb un retard de dues setmanes perquè ja feia quinze dies que els embas-

saments de la conca del Ter-Llobregat havien superat els 165 hectòmetres cúbics, la xifra que hauria d'haver dictat el canvi de situació, si no fos perquè des del 15 de maig és el govern qui decideix en quin grau de sequera es troba Catalunya.

Però, el mateix dia que es publicava aquest anunci institucional, fins i tot la ministra espanyola de Medi Ambient, Medi Rural i Marí, Elena Espinosa, havia confirmat que el govern de Zapatero derogaria, l'endemà, el decret llei que

autoritzava la construcció de la canonada del transvasament perquè ja hi havia prou aigua als embassaments.

L'anunci del diari gratuït ADN ja era prou dubtós en època de sequera, però publicar-lo quan ja feia dies que plovia, era manca de vista. O excés de vista. O ni el publicista ni els editors s'havien adonat que ja feia dies que això de la sequera no acabava de quadrar, que fins i tot el govern s'havia resignat a admetre-ho. O ho havien vist i van callar, no fos cas que els retiresin un anunci que ja estava pagat.

El govern colombià regala un llibre d'estil a les universitats i les redaccions dels diaris

Periodistes i professors temen que sigui una manera d'influenciar els professionals

E.B.A

L'Oficina de Premsa del govern colombià ha fet un llibre d'estil que el govern del país pensa repartir a les facultats de periodisme i a les redaccions dels principals mitjans de comunicació de Colòmbia. La mesura, segons explica el diari *El Espectador* ja ha aixecat protestes entre la comunitat universitària i alguns periodistes del país perquè creuen que és una manera d'intentar imposar la ideologia del president Álvaro Uribe, del partit Primer Colòmbia, als futurs periodistes i als que ja treballen.

El Espectador explica que el director del programa de periodisme de la Universitat Javierana de Bogotá, Mario Morales, diu que es tracta d'una intrusió, “una manera ensucrada o disfressada de censura i d'intentar controlar l'exercici professional, amb la càrrega del llenguatge i de la seguretat demo-

cràtica”. I és que molts temen que, com qualsevol altre llibre d'estil, aquest tindrà molta càrrega ideològica. L'ús del llenguatge mai no és innocent i el document que el govern d'Uribe pensa regalar a les facultats de periodisme estableix, per exemple, que paraules com nació, govern i pàtria s'escriuin amb majúscula quan facin referència a Colòmbia.

Alguns acadèmics temen que el llibre d'estil només sigui una via per escampar entre els periodistes una manera d'escriure i de fer propra a la doctrina de la seguretat democràtica, defensada pel president Uribe i que pretén enfortir les activitats i la presència dels cossos de seguretat a tots els àmbits de la societat colombià. Es tracta d'una política que ha rebut crítiques per involucrar encara més els civils en el conflicte armat del país i que s'ha relacionat amb les polítiques de seguretat nacional seguides per molts països

del continent durant els anys setanta i vuitanta en la lluita contra el comunisme. En nom d'aquesta política s'han desactivat atemptats que després s'ha descobert que no existien i s'han fet detencions massives de ciutadans acusats de col·laborar amb grups terroristes.

Alberto Salcedo, periodista i professor universitari, pensa que no està bé rebre regals d'una font de qui s'informa i encara menys si es tracta d'un manual de redacció, perquè no es tracta d'una iniciativa innocent, sinó que busca controlar el llenguatge que fan servir els periodistes amb finalitats polítiques. Per això, proposa que els diners que es destinaran a aquest regal es dediquin a d'altres activitats, com ara treure mines. Per la seva banda, les fonts oficials diuen que només es tracta d'una guia de forma pel que fa a l'ús correcte de les comes, els números, les majúscules i altres aspectes d'aquesta mena, però sense cap càrrega editorial.

Freqüències lliures i populars [ràdio i televisió]

Ràdio Bronka - 104.5 FM (Bcn Nord, Gromenet i Badalona) i 104.45 FM (Bcn Sud i Hospitalet), Ràdio Contrabanda - 91.4 FM (Barcelona), Ràdio Línea - IV 103.9 FM (Barcelona), Ràdio Pica - 96.6 FM (Barcelona), Ràdio Trama - 91.41 FM (Sabadell), Ràdio Kaos - 90.1 FM (Terrassa), Ràdio Korneta - 90.6 FM (Berguedà), Radio 90 - 101.4 FM (Olot), Ràdio Klara - 104.4 FM (València), Ràdio Malva - 105.0 FM (València), Ràdio Aktiva - 107.6 FM (Alcoi), Ràdio Mistelera - 100.8 FM (Dènia-La Xara), La Tele - 52 UHF (okupemlesones.org)

Publicitat

ACABEM AMB L'HETEROPATRIARCAT

ACTE CENTRAL

dv. 27 Juny 19.00 h. • Pati Llimona (Regomir, 3)

MANIFESTACIÓ

(actuacions pre-mani a partir de les 16 h.)

ds. 28 Juny 18.30 h. • Pl. Universitat, Bcn

GRAN FESTA POPULAR

ds. 28 Juny 21.00 h. • Pl. Universitat, Bcn

Uneix-te al 28 de juny, dia internacional per l'alliberament Lèsbic, Gai, d'homes i dones Transexuals, Bisexual, Intersexual i Queer

directa número

100 lluites, milers de veus!

100 lluites, milers de veus

» El proper 2 de juliol publicarem el número 100 de la DIRECTA.

» Serà una edició especial sobre 100 lluites de les moltes que han aparegut al setmanari en aquests dos anys.

» 32 pàgines de dossier, més 8 d'actualitat

»»»»»» A PARTIR DEL 2 DE JULIOL A LA TEVA BÚSTIA O AL TEU PUNT DE VENDA MÉS PROPER ««««««

Punts de venda

BADALONA**La Mussara** Sant Joan de la Creu 70**BARCELONA****GRÀCIA****Cap i Cua** Torrent de l'Olla, 99**Infoespai** Plaça del Sol, 19**Taifa** Verdi, 12**Distrivinyes** De l'or, 8 (Plaça del Diamant)**Quiosc Punt i Coma** Guillem Tell, 29**La Quimera** Verdi 28**HORTA - GUINARDÓ****El Tinter** La Plana, 10**Rocaguinarda** Xiprer, 13**EIXAMPLE****Quiosc Manu** Nàpols-Roselló**Xarxa Consum Solidari** Rocafort, 198**POBLENOU****Taverna Ítaca** Pallars, 230**Cus-Cus** Rambla Poblenou, 77**CLOT****La Farinera** Gran Via, 837**CSO La Revoltosa** Rogent, 82**SANT ANDREU****Patapalo** Rubén Dario, 25**Bar La Lira** Coroleu, 14**Bar La Lluna** Ramón Batlle, 17**Andy Blue** Can Fabra**Trèvol** Portugal, 2-4 Baixos**Quiosc Comerç** Plaça Comerç**Quiosc Rambla** Fabra i Puig, 10**Quiosc 11 de Setembre** Onze de Setembre**NOU BARRIS****Ateneu Popular 9 Barris** Portlligat, 11-15**Casal de Joves de Roquetes** Vidal i Guasch 16**Can Basté** Passeig Fabra i Puig, 274**Casal de Joves de Prosperitat** Joaquim Valls 82**Casal de Joves Guineueta** Pl. ca n'Ensenya 4**Quiosc** Joaquim Valls amb Vinyars**Quiosc** Plaça Lluchmajor**CIUTAT VELLA****AQUENI** Méndez Núñez, 1 principal**Xarxa Consum Solidari** Pl. Sant Agustí Vell, 15**El Lokal** Cera, 1 bis**La Rosa de Foc** Joaquim Costa, 34**Quiosc Colom** Rambles**Quiosc Santa Mònica** Rambles**Quiosc Tallers** Rambles**Quiosc Canaletes** Rambles**Llibreria Medios** Valldonzella 7**SANTS****Espai Obert** Violant d'Hongria, 71**La Ciutat Invisible** Riego, 35**Terra d'Escudella** Premià, 20**Teteria Malea** Riego, 16**BELLATERRA****Quiosc de Ciències de la Comunicació****BERGA****La Banda** Mercat Municipal**CORBERA DE LLOBREGAT****Llibreria Corbera** Psg. dels Arbres, 4**Le Centro** Andreu Cerdà, 12**CORNELLÀ DE LLOBREGAT****El Grillo Libertario** Llinars, 44**CSO Banka Rota** Rubió i Ors, 103**ESPARREGUERA****Taverna Catalana L'Esparracat** Feliu Munné, 18**ESPLUGUES DE LLOBREGAT****Ubud Artesania** Mestre Joaquim Rosal, 22**GIRONA****Llibreria 22** Hortes, 22**Llibreria Les Voltes** Plaça del Vi, 2**La Màquia** Vern, 15**GRAMENET DEL BESÓS****La Krida** Sicília 97**Bar Linea 1** Sant Josep 48**GRANOLLERS****Llibreria La Gralla** Plaça dels Càbrils, 5**Anònims** Miquel Ricomà, 57**El Racó Ecològic** Roger de Flor, 85**HOSPITALET DE LLOBREGAT****Quiosc Montserrat** Pl. Mare de Déu de Montserrat**La Resistència** Rosalía de Castro, 92**LLEIDA****Ateneu La Maranya** Parc, 13**La Falcata** La Panera, 2**Quiosc Discom** Alfred Perenya, 64**Quiosc Gallardo Freixa** Rambla Ferran s/n**La Vella Escola** Clot de les Monges, 1**MATARÓ****Llibreria Robafaves** Nou, 9**MANRESA****Cafè l'Havana** Plaça Gispert**Moes** Joc de la pilota, 9**Els Carlins** Sabateria, 3-5**MOLINS DE REI****Llibreria Barba** Rafael Casanoves, 45**La Bodegueta** Pintor Fortuny, 45**OTLOT****Llibreria Dòria** Sant Tomàs, 6**REUS****Bat a Bat Kultur** Sant Elies, 29**RIBES DEL GARRAF****Llibreria Gabaldà** Plaça de la Font, 2**RIPOLL****Bar l'Obrador** c. Estació, 3**SANT BOI DE LLOBREGAT****Ateneu Santboià** Av. Maria Girona 2**SANT FELIU DE LLOBREGAT****Teteria Índia** Jacint Verdaguer, 9**Ateneu Sanfeliuenc** Vidal i Ribas, 23**SANT JOAN DESPÍ****Llibreria Recort** Major, 60**SOLSONA****Llibreria Cal Dach** Sant Miquel 5**TARRAGONA****CGT Tarragona** Rambla Nova, 97-99, 2n pis**TERRASSA****Kasalet** Societat, 4**VIC****Llibreria La Tralla** Riera, 5**VILAFRANCA DEL PENEDÈS****La Fornal** Sant Julià, 20

'La Indirecta. Una entrevista a l'esquerra'

175 pàgines. 11 euros. Recull d'entrevistes publicades al setmanari Directa durant els seus dos primers anys de vida a 38 protagonistes de l'esquerra transformadora, des de Noam Chomsky o Naomi Klein fins a Neus Català o Arcadi Oliveres.

Tanmateix, més enllà de ser una simple compilació d'entrevistes, l'objectiu del llibre és donar respostes a la pregunta: Què pensa avui dia l'esquerra alternativa? El llibre ofereix una àmplia panoràmica de visions al voltant de qüestions com la pobresa, les migracions, el món laboral, el pacifisme, l'ecologisme, els mitjans de comunicació...

Com aconseguir-lo?

» Visita WWW.VIRUSEDITORIAL.NET i te l'enviaran a casa. O directament al correu: VIRUS@PANGAEA.ORG

» També el podras trobar a les següents llibreries:

Barcelona: Casc Antic: LAIE CCCB, ROSA DE FOC, EL LOKAL, PRÒLEG. Zona Centre: CATALÒNIA, DOCUMENTA. Gràcia: CAPICUA, TAIFA. Sants: LA CIUTAT INVISIBLE » **Sabadell:** LA LLAR DEL LLIBRE » **Granollers:** LA GRALLA, ANÒNIMS » **Girona:** EL CAFÈ DE LA LLIBRERIA, LES VOLTES » **Tots els centres d'ABACUS de Catalunya** » **Madrid:** LA MALATESTA, TRAFICANTES DE SUEÑOS

Què es cou

Trobar-se per construir contrapoder

ARREL DE LA MARXA PEL DECREIXEMENT QUE HA RECORREGUT 60 POBLACIONS D'ARREU DE CATALUNYA, TEMPS DE RE-VOLTES HA ORGANITZAT UNA TROBADA DE MOVIMENTS SOCIALS AL BAGES

✉ Gemma García
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Cal Cases, a Santa Maria d'Oló (Bages), serà el lloc on es farà la Trobada de moviments socials per posar en marxa el decreixement i construir contrapoder del 4 al 6 de juliol. La idea de trobar-se sorgeix de la Marxa pel decreixement organitzada des del col·lectiu nòmada Temps de re-voltes i que des del febrer ha recorregut en bicicleta i furgoneta elèctrica o transport públic més de 60 poblacions d'arreu de Catalunya. Entre voltes i revoltes s'han intercanviat impressions sobre les crisis del sistema i les eines per posar en pràctica el decreixement amb persones i col·lectius molt diversos (cooperatives de consum, productors agroecològics, centres socials okupats, ateneus, casals, assemblees populars, escoles lliures, mercats i xarxes d'intercanvi, plataformes en defensa del territori, CUP, grups ecologistes, sindicats combatius, mitjans de comunicació lliures, etc.). El decreixement s'ha anat escampant com una taca d'oli.

Del 4 al 6 de juliol la Marxa arriba a la seva meta i donarà pas a les idees i propostes que sorgeixin. De la marxa a la xarxa a través de tretze àrees de treball.

Localisme i economia

El localisme és un principi fonamental del decreixement. L'alternativa al capitalisme es construeix des de la comunitat o el veïnat, des de la resposta pràctica davant les necessitats quotidianes i, segons Temps de re-voltes, davant les "agressions planificades pels poders fàctics". S'indagarà en aquests temes a l'àrea d'estratègies de decreixement a escala local.

L'economia facilita o impedeix que les diverses necessitats i fites tirin endavant? Des de l'àrea d'economia contrahegemònica es busquen mecanismes d'autogestió per interconnectar-se a partir de l'àmbit local i en aspectes fonamentals (alimentació, coneixements, habitatge, etc.) per aconseguir que les persones que ho desitgin no hagin de treballar per l'economia d'un creixement "impossible".

L'autogestió de les necessitats bàsiques

Per construir contrapoder, segons el col·lectiu, cal cobrir les necessitats bàsiques de les persones i intentar evitar la dependència vers el sistema dominant, "incapaç de resoldre les crisis que ell mateix provoca". L'autonomia alimentària i de la salut és bàsica. Aquesta àrea es planteja un salt endavant en l'àmbit de l'agroecologia i totes aquelles experiències

encaminades a recuperar els orígens alimentaris saludables de la terra. També consideren vital recuperar la gestió de l'aigua i reflexionar sobre els seus usos en l'activitat diària, per plantejar i impulsar mesures que avancin cap a l'autonomia en l'abastament.

Una altra necessitat bàsica és l'autogestió de l'habitatge. Es plantejarà com fomentar formes de tinença alternatives a la propietat (com les cooperatives de cessió d'ús), l'autoconstrucció amb tècniques ecològiques, la gestió comunitària i pública de l'habitatge i l'okupació de cases i blocs. En definitiva, "entendre i estendre l'habitatge com un bé d'ús garantit i no com un bé especulatiu".

La trobada vol ser el primer pas cap a la creació d'una "xarxa de contrapoder" capaç d'assumir el moment històric del decreixement

El temps del petroli barat s'està acabant i urgeix popularitzar les alternatives energètiques. S'ha demostrat que l'energia i el transport són una necessitat molt sensible a les crisis del sistema i, per aquesta raó, volen trobar les maneres per potenciar la xarxa bàsica pels desplaçaments amb bici interurbans i el transport amb vehicle compartit. Pels consums d'energia domèstica i local es pensarà com potenciar l'estalvi i l'ús eficient de l'energia, així com l'accés popular a les energies renovables.

Re-aprenent

Per construir contrapoder creuen que és molt important la circulació dels coneixements i l'educació lliure. Es cercaran eines adequades perquè, des que són petites fins que són adultes, les persones puguin aprendre a reintegrar-se als ecosistemes naturals en un context de llibertat i sense necessitat d'incorporar-se a l'educació oficial. En el procés d'aprenentatge popular cal "autocriticar les relacions, els valors i els marcs comunitaris en els que desenvolupem el gruix de la nostra activitat, per vèncer tant l'aïllament dels individus com les relacions de dominació", asseguren, ja que cal ser conscients que moltes de les dificultats que travessen els col·lectius i projectes són producte de "dèficits socials heretats". Per aquest motiu també s'abordaran les relacions socials i la vida comunitària.

Re-movent el territori

Temps de re-voltes denuncia que el territori i el paisatge són un patrimoni col·lectiu que actualment està ple de cicatrius irreversibles i, per tant, "és urgent donar una resposta clara a les noves agressions i aturar des de baix els plans imposats des de dalt". A l'àrea de model territorial i defensa del territori es busquen formes de connectar les diverses lluites en defensa del territori, potenciar-les amb la difusió, accions i mobilitzacions i, alhora, començar a definir el model territorial que es desitgi.

El model territorial és un resultat de la relació camp-ciutat. A la trobada es veurà com es pot estendre l'ús d'eines per l'assessorament, la coneixença mútua i la cooperació entre la gent que vol repoblar el camp i els rurals que volen donar-se a conèixer.

Obrint l'esquerda

Durant la trobada, s'aprofundirà i s'innovarà en les estratègies que es poden adoptar davant el poder polític. Preguntes com, "Quina és la manera d'exercir la desobediència, la protesta i l'acció directa procurant que la reacció no ens prengui forces per crear la realitat on desitgem viure?", es posaran sobre la taula. El suport dels mitjans de comunicació propis és una bona eina i aquests tindran un paper rellevant en la trobada, on hi haurà una àrea per al reconeixement entre diferents mitjans lliures a Catalunya i es durà a terme un intercanvi de coneixements tècnics i propostes per millorar el suport mutu.

Continuïtat

Per fer efectives les propostes, a més d'alliberar el temps necessari, segons el col·lectiu Temps de re-voltes cal ser capaços de "generar una bona organització", cuidant "l'equilibri entre autonomia i unitat d'acció". A la trobada s'identificaran els diferents nivells pels quals fluctua la informació per potenciar i dotar d'eines de comunicació interna els diferents grups d'afinitat locals i/o temàtics.

La trobada va més enllà de ser el punt final de la Marxa pel decreixement, vol ser el primer pas cap a la creació d'una "xarxa de contrapoder" capaç d'assumir el moment històric del decreixement i aglutinar sota un mateix paraigua les moltes experiències presents i futures que, aprofitant les debilitats i esclatxes del poder, creen aquell altre món possible on hi caben molts mons, segons Temps de re-voltes, "tants com persones, comunitats i pobles aspirin a viure en llibertat tocant de peus a terra".

Per contactar:

**TROBADA DE MOVIMENTS SOCIALS
PER POSAR EN MARXA EL DECREIXEMENT
I CONSTRUIR CONTRAPODER**
Inscriu-te abans del 27 de juny a
www.tempsdere-voltes.cat

Més de set anys de Paraules per la Pau

LA COORDINADORA TARRAGONA PATRIMONI DE LA PAU ORGANITZA UNA CONCENTRACIÓ ANTIMILITARISTA A PARTIR DE LA CONSTRUCCIÓ D'ESPais DE PAU I ART

Directa El Camp

/campanyes@setmanaridirecta.info/

A finals de 1997 es va anunciar la visita del portaavions JFK a Tarragona. L'Autoritat Portuària va comunicar la visita a l'Ajuntament i aquest va donar el seu vistiplau. És en aquest moment quan la ciutat va viure un procés de militarització, caracteritzat –sobretot– per la visita de nombrosos vaixells de guerra de la VI Flota dels EUA i de l'OTAN i una campanya institucional per mostrar-ne les bondats. A més a més la ciutat va patir maniobres mili-

El 1997 va començar un procés de militarització amb la visita de nombrosos vaixells de guerra de la VI Flota dels EUA i de l'OTAN

tars, la utilització militar del port i l'aeroport, de les carreteres i el ferrocarril, visites de militars a centres d'espai i centres cívics, vaixells de guerra procedents de l'Iraq, furgonetes de reclutament, prescriptors, militarització de l'ensenyament i visites de les autoritats del Pentàgon.

Josep Maria Yago Suau

Quasi paral·lelament, va començar –o continuar, segons com es miri– una història de resistència, d'activisme, d'esforç, de companyonia i de solidaritat: es va formar la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau per articular i mostrar l'oposició d'una part de la ciutadania a aquest procés de militarització.

Una de les experiències significatives resultants de l'existència de la Coordinadora és la convocatòria de la jornada Paraules per la Pau: una concentració mensual (cada primer diumenge de mes, a les 12 del migdia, davant de l'ajuntament) per dir *No als vaixells de guerra i al militarisme*. L'experiència va començar el mes de

març de 2001 i es va dissenyar –tenint en compte altres experiències com el Silenci per la Pau o Música per la Pau– pensant en una activitat que no ocasionés massa feina i que permetés mantenir un mínim fil conductor entre les persones preocupades per aquesta qüestió i pel pacifisme o l'antimilitarisme. Es buscava una cosa diferent que no limités l'acte a un *No!* i pogués mostrar quelcom creatiu, relacionat amb l'art i, per extensió, amb la pau i la vida en oposició a tot el que suposa el militarisme. Quasi set anys i mig després d'aquella data –prop de 87 actes desenvolupats sense interrupcions, amb bon temps, pluja, calor o neu– hom

coincideix en la valoració que s'ha aconseguit combinar la denúncia del militarisme i les causes de les guerres i la solidaritat amb les víctimes de tots els conflictes a través de la creació d'un espai de pau i art.

A la primera edició de Paraules per la Pau, el col·lectiu Pinzell Brut va confeccionar el mural que, des de aquell dia, ha presidit les concentracions. Des d'aleshores,

nombroses persones i artistes de les nostres contrades han ajudat a bastir aquest espai: lectura de textos, poemes, rapsodes, *bouesia* –llenguatge poètic de les Terres de l'Ebre–, confecció de pancartes i banderoles, conta contes i tallers de jocs cooperatius, tallers sobre conflictes “oblidats”, putxinellis, actuacions musicals –cantautors, grups de jazz i de rock i alumnes de l'escola de música– i campanyes contra la joguina bèl·lica o per l'objecció fiscal. També s'hi han representat accions plàstiques o *performances* que han tingut com a objecte les víctimes de tots els 11-S, la *decodificació* de la premsa, la militarització i les seves conseqüències o la relació entre la indústria bèl·lica i les fronteres, les visites fictícies i reals de Bush i Aznar, processons surrealistes per la Part Alta acompanyant el taüt de la democràcia i els drets humans i l'ocupació de la Plaça Llarga per un escamot de la Navy que pretenia penjar la bandera americana al balcó de l'ajuntament. S'hi han organitzat també tallers de fanalets i grues de paper per commemorar els aniversaris del bombardeig d'Hiroshima, un *festival* d'accions inspirades en l'obra de Joan Brossa –i que van començar amb una intervenció *brossiana* de la mateixa Guàrdia Urbana– i l'inici de la gira tarragonina del Vaixell dels bojos. ①

Per contactar:

<http://usuaris.tinet.org/tgnapau>
tgnapau@tarragona.tinet.org

Professionals qüestionen la vacuna contra el papil·loma humà

Gemma Garcia

/campanyes@setmanaridirecta.info/

El setembre de 2006 l'Agència Europea del Medicament va donar el vistiplau a la vacuna contra el virus del papil·loma humà (VPH). Un any després, va arribar la seva autorització a l'Estat espanyol per tal de prevenir el càncer de coll d'úter.

A partir de l'anunci de l'autorització, l'agost de 2007, per incorporar la vacuna a nenes d'onze anys abans de l'any 2010, diverses organitzacions com l'Associació de Dones de les Illes Balears per la Salut (Adibs) s'hi han oposar. Denuncien que no existeixen proves definitives que confirmen que ajudarà a reduir la incidència de la

malaltia i fins i tot van interposar una querrel·la “contra les persones responsables del laboratori Sanofi Pasteur SA” per la campanya de publicitat “il·legal i enganyosa” duta a terme a l'Estat espanyol sobre la

És una vacuna efectiva en només dos dels prop de quinze ceps cancerígens

vacuna Gardasil. La World Association for Cancer Research (WACR) es va pronunciar el mes de març passat i va demanar al Ministeri de Sanitat espanyol una moratòria de la vacu-

na. El text advertia que l'entitat empenharia accions legals per protegir “centenars de milers de nenes a les quals pretenen inocular una vacuna potencialment perillosa, l'eficàcia i la seguretat de la qual mai s'ha demostrat”.

A l'Estat espanyol el virus és la setena causa de mort per càncer i representa el 0,3% de totes les causes de mort entre dones, segons dades de 2004 del Ministeri de Sanitat espanyol. El virus té un centenar de ceps, quinze d'ells associats al càncer de coll d'úter (cèrvix), però alhora hi ha altres factors, com l'ús prolongat d'anticonceptius, el tabaquisme o les deficiències nutricionals, que influeixen en el desenvolupament de la malaltia. Des d'Adibs denuncien que la publicitat de Gardasil

diu que és una vacuna contra el càncer de cèrvix, però només està demostrat que és una vacuna contra les infeccions provocades per dos d'almenys quinze ceps cancerígens del virus i, a més, se'n desconeixen els efectes secundaris i el temps d'efectivitat.

La vacuna contra el virus del papil·loma humà és la vacuna més cara de la història i, a més, està pendent de perfeccionament en el ter-

mini de dos anys. Per aquestes raons, diversos grups de professionals i usuàries de la salut es pregunten per què tanta pressa i reclamen més prevenció i menys medicalització. Amb la citologia es pot detectar la infecció abans que arribi a ser un càncer. Per aquest motiu, Adibs creu imprescindible que totes les dones hi tinguin accés i, alhora, gaudeixin d'una major formació en salut i prevenció. ②

Per contactar:

ASSOCIACIÓ DE DONES DE LES ILLES BALEARS PER A LA SALUT
adibsfeminista@gmail.com

Per firmar la moratòria: www.caps.pangea.org/

SI EL QUE NECESSITES ÉS CONÈIXER-NOS MILLOR

ARA POTS!

subscriu-te

Col·labora amb il·lacrua.

Subscripció de prova
Per només 15 euros,
rebràs els 6 propers
números d'il·lacrua

Envia'ns les teves dades
(nom, adreça postal i dades bancàries) a:
secretaria@il·lacrua.cat
 93 552 98 79
 Via Laietana 45, escala B, 2a, 08003 Barcelona

setmanari de comunicació

directa

il·lacrua

Hem decidit no deixar-nos convèncer

www.setmanaridirecta.info

REGGAEUS 2008

15^è FESTIVAL DE REGGAE I ALTRES HERBES

MAX ROMEO
DR. CALYPSO
TERRAKOTA
LA FAMÍLIA TORELLI
AFRIKA
+ ESPAI SOUNDSYSTEM

DISSABTE 5 DE JULIOL
ESPAI EL ROQUÍS
REUS

www.reggaeus.org

SOLIDARIDAD OBRERA

Diari de la CNT-AIT
Catalunya i Balears

direc: Apartat Correus 302
08910 Badalona

web: www.cnt.es/soliobrera

email: soliobrera@cnt.es

‘Dels drets a les llibertats’

HISTÒRIA DEL MOVIMENT PER L'ALLIBERAMENT GAI, LESBIÀ I TRANSSEXUAL A CATALUNYA

Redacció

/cultura@setmanaridirecta.info/

L'any 1986 va tenir lloc la IV Conferència del Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC), un esdeveniment marcat per la incorporació recent de joves que, a més de la reivindicació sexual, es trobaven vinculats als moviments socials reivindicatius de l'esquerra radical. *Dels drets a les llibertats* (Virus, 2008) aborda la història política del moviment gai, lesbià i transsexual (GLT) a Catalunya. Es tracta d'un llibre elaborat de forma col·lectiva, a partir dels escrits d'una sèrie de persones que han estat protagonistes en alguns dels aspectes de la història del moviment GLT. La DIRECTA publica un avançament de la crònica més completa sobre les lluites per l'alliberament sexual als Països Catalans.

El perquè d'aquest llibre

EUGENI RODRÍGUEZ

“Una altra de les intencions d'aquest projecte era deixar constància que ha existit i existeix una manera d'encarar la lluita GLT que es troba a les antípodes de l'hegemonia que els sectors integracionistes del moviment han establert durant els darrers anys. (...) El nostre mapa de navegació se situa en un lloc concret, Catalunya, des d'una posició –si se'n permet– de classe i amb una intenció ideològica que fuig de tota neutralitat. (...) Un petit resum històric de com ens vam posar a caminar. El 1986, un grup d'activistes que provenien de diferents posicions dins d'un espectre ample de l'esquerra radical i dels moviments socials alternatius i enfrontats a la norma i al discurs heterosexista –com el moviment antimilitarista i el pacifista– vam confluïr a la IV Conferència del FAGC. Aquesta suma d'energies es va donar de forma casual, si es vol, però d'ella en va sorgir l'impuls necessari per trencar amb la situació de passivitat en què estava immers el moviment gai després de dues victòries consecutives del PSOE”.

L'assassinat de la transsexual Sònia
BEA ESPEJO

“La notícia de l'assassinat de la transsexual Sònia em va arribar tamisada pel tractament mediàtic habitual: ‘Transvestit assassinat per joves neonazis’. Diguem

que aleshores –molt més que no pas ara– no només existia maltractament de fet, sinó que a més la terminologia que es feia servir era confusa i no reconeixia l'existència transsexual com a tal. Mesos més tard vaig assabentar-me que el *transvestit* en qüestió era la Sònia, una persona coneguda en l'ambient transsexual, que fins i tot va adquirir un protagonisme relatiu en algun mitjà de comunicació durant els anys de la transició. (...) Em va impressionar el sumari, el desenvolupament del judici i detalls com l'orgull que semblaven exhibir els assassins de la Sònia o el proteccionisme que els dedicaven els seus familiars, d'aspecte *decent*, mentre clavaven mirades de menyspreu als que estàvem de part de la Sònia. (...) En qualsevol cas, l'important que cal destacar en positiu –des del meu punt de vista– va ser, per una banda, la implicació sense complexos d'un grup com el FAGC, que va fer de *locomotora* en aquest cas”.

Okupant la norma

CARLES GUILLOT I MARC FLANCH

“La resposta del consistori de Sitges davant una agressió homòfoba duta a terme al poble va ser l'inici d'una campanya per *fixar* totes aquelles persones amb comportaments homosexuals o lèsbics amb l'objectiu de fer-ne un cens. Des del FAGC es va organitzar una manifestació de rebuig contra aquesta nova retallada de drets a la dignitat humana. (...) En baixar del tren ens va sorprendre la quantitat de policia i de Guàrdia Civil que hi havia. Però ens va sobtar molt més veure que tota aquella policia estava allà per *protegir-nos*. La manifestació va començar envoltada per la gent del poble –pares, mares i canalla– que no va parar d'insultar-nos i d'escopir-nos durant tot el recorregut. (...) El viatge a Barcelona va ser dels més silenciosos que recordo, cadascuna capficada en la seva ràbia. Vam decidir convocar una trobada a l'Hamsa (...) No sé si pel fet de sentir que ja érem a casa, a resguard dels feixistes i homò-

fobs, o perquè teníem necessitat de desfogar-nos del mal gust de boca que ens havia quedat, algú va treure unes cerveses, algú va posar musiqueta i es va produir una mena de catarsi col·lectiva.

Reflexió: dels drets a les llibertats

JOAN PUJOL I EUGENI RODRÍGUEZ

“El desenvolupament d'aquesta lluita s'enfronta amb dos obstacles essencials que s'han anat mostrant al llarg del treball. El primer, el desenvolupament de la *peseta rosa*, que proposa un model únic de gai: jove, ric, blanc, de ciutat i desideologitzat. El segon, la consecució del dret al matrimoni suposa un col·lapse en la lluita pels drets i la “plena equiparació”. Per una banda, no és cert que amb aquest dret estigui tot aconseguit, a part que sempre hem defensat el dret al matrimoni des d'una posició contrària a la institució i el model que aquest representa. Cal tenir un projecte determinat de societat i de com volem viure la lliure expressió de la sexualitat emmarcat en la lluita per les llibertats”.

Cronologia del Front d'Alliberament Gai de Catalunya

1975: Creació del FAGC.

1977: S'elabora i es publica el Manifest del FAGC. Primer míting públic del FAGC al cinema Niza de Barcelona. Primera gran manifestació.

1978: El 26 de desembre es deroga la *Ley de Peligrosidad Social*.

1980: La Internacional Gai (ILGA) es reuneix a Barcelona. El 15 de juliol, el FAGC és legalitzat.

1986: Quarta conferència del FAGC. Formació del primer grup de Joves per l'Alliberament Gai. Detenció de dos nois per fer-se un petó a la Via Laietana.

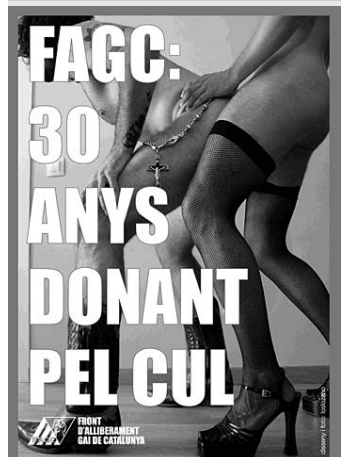
1987: Primera sentència sobre homofòbia al bar Zürich. Primera petició de casament d'una parella gai de Taradell (Osona).

1990: Denúncia al Síndic de Greuges contra una professora de la Universitat de Girona per promoure el tractament de l'homosexualitat a partir de teràpies conductistes aversives.

1999: S'aconsegueix per primer cop l'agreujant d'homofòbia en el judici per agressions a dues lesbianes de l'Hospitalet.

2003: El FAGC posa en marxa l'Observatori contra l'Homofòbia.

2004: Adquisició de drets (matrimoni i adopció). Manifestació contra el *matrimoni homosexual* a Madrid orquestrada pel PP i la Conferència Episcopal Espanyola. 2 de juliol: més de 50.000 persones surten als carrers de Barcelona en la manifestació més nombrosa de la història del moviment GLT, organitzada per la Comissió Unitària 28 de Juny per commemorar aquest dia.

4a edició de la Mostra del Llibre Anarquista a Sants

PROPOSTES ANTIAUTORITÀRIES
DEL 30 DE JUNY AL 6 DE JULIOL

WWW.LLIBREANARQUISTA.ES.KZ/

⇒ **Marta Camps**
/cultura@setmanaridirecta.info/

De les noves perspectives de reestructuració urbana a la insurrecció poètica. La IV Mostra del Llibre Anarquista al barri de Sants torna amb un conjunt de propostes, debats, presentacions i taules de llibres al voltant de la lluita antiautoritària i els principals eixos de conflicte. Un reco-

rregut per diferents espais autogestionats del mateix barri com el CSO La Farga, el Centre Social de Sants, l'Espai Obert i l'Ateneu Llibertari.

Els diferents temaris

La Mostra començarà analitzant les noves perspectives dels feminismes, amb un debat on es presentarà, entre d'altres, el llibre *Manifiesto SCUM* de Valeri Solanas. El següent tema que es tractarà serà l'alliberament animal, amb el passí d'un documental i la presentació de l'Assemblea Vegana de Barcelona a l'Ateneu Llibertari de Sants.

El plat fort de les jornades serà, sens dubte, el cap de setmana del 5 i 6 de juliol amb taules rodones i debats durant tots dos dies. Dissabte, l'element de discussió serà la reestructuració urbana i l'expansió capitalista. L'endemà, les lluites autònomes i el terrorisme d'es-

tat. Aquest darrer dia a l'Espai Obert es durà a terme el debat amb els autors del llibre *Emboscada en Pasaia*, publicat per l'editorial Virus i que compartirà amb la presència de Joseba Merino, un supervivent d'aquell crim d'estat.

L'objectiu de la Mostra

Quatre edicions de fires de llibres no són poques. L'èxit i la participació creixent a les jornades ha fet que els actes s'intensifiquin en el cartell d'enguany. L'objectiu, tal com descriu la web de la Mostra, queda ben clar: "(...) donar a conèixer i fer més extensiva la crítica a la nostra societat antropocèntrica, patriarcal, capitalista i tècnica que ens condemna a sobreviure i fer igualment extensives i contagioses les ganes de bastir-ne una altra de possible —que no utòpica—, sense Estat ni diners, per poder viure i desplegar el més humà que hi ha en nosaltres."

La consolidació de les arts de carrer a Roquetes

LA MOSTRA AUTOGESTIONADA
RETORNA MÉS COMBATIVA QUE MAI

MÉS INFORMACIÓ:
WWW.ROKETESALCARRER.ORG

⇒ **Estel B. Serra**
/cultura@setmanaridirecta.info/

La Fira d'arts de carrer de Roquetes celebra la quarta edició. Enguany, concentra tots els actes el dissabte 28 de juny començant amb la tradicional cercavila, per acabar amb un gran concert a l'Amfiteatre del Parc Pla de Fornells. Una jornada on el Col·lectiu L@s Roketeando, organitzador de la mostra conjuntament amb el veïnat i diverses entitats del barri, tornarà a presentar-nos propostes innovadores de circ, dansa i fins i tot d'arts marçials mixtes.

Totes les arts de carrer

L@s Roketeando ho expliquen ben clar. Són veïns i veïnes de Nou Barris enfadats amb la normativa barcelonina del

civisme i amb la privatització dels espais públics. A partir d'aquí organitzen aquesta fira per treure als carrers, places i amfiteatres totes aquelles expressions artístiques i culturals sorgides d'aquests mateixos espais. És per això, doncs, que el cartell compta amb arts escèniques i de circ, però també amb exhibicions de graffiti, top mantes, parades de contra-informació, rifes de bicis i fira d'artesanía.

Els plats forts

La cercavila que dona el tret de sortida a la mostra passarà pel conegut ascensor del carrer Alcàntara, on any rere any s'ha consolidat l'actuació de teles a càrrec de Las Dos. Un altre clàssic que tampoc no hi faltaria és el combinat de circ a les 21h a l'Amfiteatre del Parc Pla de Fornells. Finalment, es

farà un concert al mateix amfiteatre amb Reopla, Tsunami 08033, Mateólica, els coneguts Sofás Martínez i Dj Tanja. Tot plegat, acompanyat de video-projeccions a càrrec de Cohet TV.

L'autogestió de la fira

Ara per ara, a Barcelona és difícil trobar una mostra totalment autogestionada on cap institució hi destini un duro i que, a més, en lloc de fer-se més petita cada vegada vagi prenent més embranzida i, alhora, es torni més combativa.

L@s Roketeando es mostren orgullosos que la Fira s'hagi consolidat com una de les principals activitats dinamitzadores i aglutinadores d'entitats, col·lectius i veïnat del barri i de la zona. I a més, *rara avis*, mitjançant un procés assembleari i horitzontal.

La flama de la llengua ja crema

EL PROPER 28 DE JUNY COMENÇA LA
DOTZENA EDICIÓ DEL CORRELLINGUA
A LA CATALUNYA NORD

⇒ **Blanca Balanyà**
/cultura@setmanaridirecta.info/

El proper 28 de juny comença a Perpinyà la dotzena edició del Correllengua, la marxa en defensa del català que organitza la Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL). El recorregut d'enguany de la flama de la llengua comença a la Catalunya Nord i ho fa més d'hora del que és habitual, ja que la CAL ha volgut fer-ho coincidir amb la commemoració del mil·lenari de la consagració de l'Abat Oliva. Així, el Correllengua coincidirà amb la inauguració del Memorial per la Pau, que consistirà en l'encesa d'una nova llàntia amb la Flama del Canigó a la cripta de l'abadia de Sant Miquel de Cuixà.

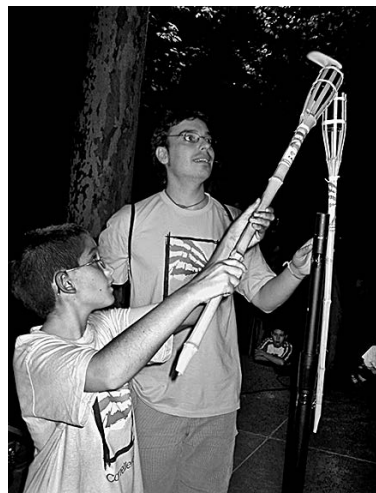
D'aquesta manera es vol celebrar el mil·lenari de l'Abat

Oliba, abat de Cuixà i Ripoll i organitzador a Toluges de les assemblees de Pau i Treva. Pau i Treva va ser un moviment social impulsat al segle XI com a resposta de l'Església i els pagesos a les violències perpetrades pels nobles feudals i es poden considerar l'origen de les Corts Catalanes.

L'acte començarà a dos quarts de nou del matí amb la sortida de la flama del Castellet de Perpinyà. Passarà per Toluges i Prada de Conflent. A Sant Miquel de Cuixà hi haurà parlaments del prior del monestir del Rosselló, el pare Daniel Codina, i del president de la CAL, Pep Ribas. A la tarda es farà una ofrena floral al castell de Rià, on va néixer Guifré El Pelós, fundador de Catalunya. Després se celebrarà una conferència de l'historiador Enric Balaguer i,

posteriorment, es llegirà el manifest del Correllengua, elaborat per l'escriptora Isabel Clara Simó.

Entre els objectius bàsics de la dotzena edició del Correllengua, la CAL destaca que "cal continuar treballant per evidenciar la fal·làcia que suposen les polítiques secessionistes, l'objectiu final de les quals és arraconar la llengua en el conjunt del territori, supeditant-la a la llengua espanyola". Per tant, "cal insistir en els fonaments històrics, científics i jurídics que avalen la unitat de la llengua". Segons la CAL, "el marc estatutari es mostra, per enèsima vegada, absolutament insuficient per permetre la plena normalització de la nostra llengua" i, per tant, cal treballar "per l'oficialitat del català a tot el territori i també a la Unió Europea".

Publicitat

Ramón Fernández Durán

El crepúsculo de la era trágica del petróleo
Pico del oro negro y colapso financiero (y ecológico) mundial
ISBN 13: 978-84-96044-97-5 | 6 euros | 88 págs.

editorial virus
www.viruseditorial.net
C/ Aurora 23, baixos 08001 Barcelona
tel/fax: 93 441 38 14 e-mail: virus@pangea.org

L'anarquista expropiador

'Lucio' (CAMEO, 2007)

DIRECTORS I GUIONISTES: AITOR ARREGUI, JOSÉ MARI GOENAGA

DURADA: 91 MINUTS | **IDIOMES:** VO (ESPANYOL), VOSA, VOSF

MATERIALS AFEGITS DESTACATS: AUDIOCOMENTARIS DELS DIRECTORS, ESCENES ELIMINADES

✉ **Ignasi Franch**
/cultura@setmanaridirecta.info/

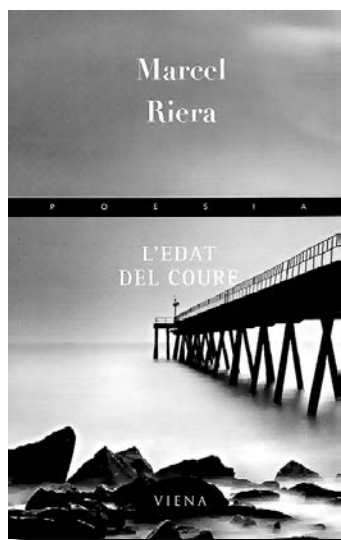
Obrer, atracador i falsificador amb contactes amb tota mena de grups revolucionaris i d'acció directa, Lucio Urtubia és un anarquista navarrès orgullós de no haver estat afiliat mai a cap organització política. *Lucio* s'acosta a la vida peculiar d'aquest personatge que va desertar de l'exèrcit espanyol per vendre materials al mercat negre. Amb un títol que marca tendència sobre l'enfocament del documental, molt proper i amable, però amb alguna mossegada

aïllada, com quan se li pregunta per la destinació de les armes que acumulava i distribuïa.

Al seu exili francès, iniciant-se en l'activisme antifranquista, Urtubia va acabar convertint-se en un falsificador de moneda i de documents que subministrava material a tota mena de guerrilles, sempre amb la voluntat de desestabilitzar els estats i d'atacar la seva principal obsessió: els bancs. Malgrat que cometia tota mena de delictes, la seva activitat va despertar les simpaties de molts personatges progressistes francesos, com l'advocat i futur ministre Roland Dumas. Les seves darreres aven-

tures abans de la retirada definitiva van ser de pel·lícula i van concloure amb un Citibank fent concessions a aquell paleta que, tot i ser convicte, causava una sagnia econòmica a una de les entitats financeres més poderoses del món.

Els realitzadors fan una bona feina estètica i aprofiten l'atractiu del material per presentar un documental entretingut, més humà que ideològic o històric. És discutible, però, el seu tarannà majoritàriament acrític i l'excessiu ús d'un recurs tan polèmic com el de les reconstruccions.

Més enllà del coure

TÍTOL: 'L'EDAT DEL COURE'

AUTOR: MARCEL RIERA

GÈNERE: POESIA

EDITORIAL: VIENA EDICIONS, 2008

PÀGINES: 80

La infantesa, les seves olors, els seus tactes i els seus gustos. El badaloní Marcel Riera ens presenta el recull de poemes guanyadors del XXXII Premi de Poesia Vila de Martorell de l'any passat. Una gimcana que recorre tres estats i on l'autor s'endinsa en els jocs de la infantesa a través dels records de les vies de tren, les colònies a l'estiu i els petits tresors. Tampoc no hi manca la simbologia, com aquella enorme

fàbrica de gel, aquell antic procés en què les persones es dirigien cap a l'indret fred, congelat, per recollir unes grans barres blanques que anaven directament a les neveres de fusta xapada. Finalment, el final de la llum, l'entrada i el pas a l'edat adulta, amb uns versos llargs i una combinació d'estrofes de dotze i catorze sil·labes. Un recorregut per la memòria tendra de l'autor per llegir amb tranquil·litat. MARTA CAMPS

Deskarats

DISSEMINAT, S/N
(MEGALITH RECORDS)
SKA-ROCK

Si diem que els Països Catalans són terra adobada per a l'ska no estem descobrint la sopa d'all. Una de les excepcions a la monotonía en què sovint cauen les bandes de l'escena *skatalítica* són els Deskarats d'Amer. Els selvatans han aconseguit un so ben potent en el seu tercer disc, amb uns vents que són una injecció d'adrenalina i una base rítmica sòlida que no concedeix ni un moment de relax. Ritme sincopat amb la marca de The Specials, Madness i, és clar, The Toasters. De fet, el guitarrista de

la formació de Nova York, Rob 'Bucket' Hingley, s'ha encarregat de la producció del treball, on destaca una versió de la banda sonora de Mazinger Z en japonès, "Majinga Zetto", que despertarà els records dels seus fans més granadets. Una altra de les peces que destaquen és "Almogàvers", homenatge a la companyia catalana, de la qual s'ha fet un videoclip prou aconseguit. Es recomana escoltar-lo vestit amb botes Dr. Martens, tirants de quadrats i polo Fred Perry. ROGER PALÀ

La guspira dels contes

TÍTOL: 'TRIKI-TRIKI'

CIA ZUM-ZUM TEATRE

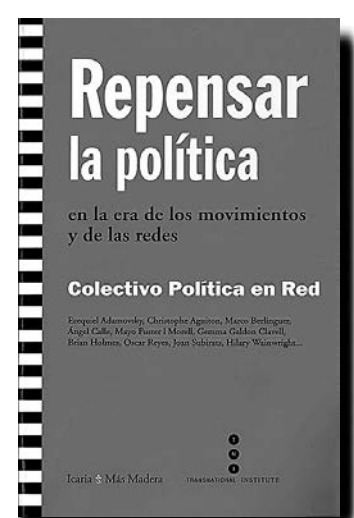
GÈNERE: ESPECTACLE DE CARRER FAMILIAR

DURADA: 55 MINUTS

Tot i l'auge de les sessions de narracions a molts indrets, encara tenim associats els contes a aquelles històries infantils de moral fàcil, vells tòpics i finals feliços. La companyia Zum-Zum Teatre, amb més de quinze anys d'experiència als escenaris i als carrers, ha decidit trencar amb tot això. D'aquí neix l'espectacle Triki-triki, que vol fer-nos viure altres èpoques i moments

amb una perspectiva nova, màgica i explosiva. Mitjançant una escenografia cuidada i un *attrezzo* d'època, els protagonistes ens endinsaran en un univers fantasiós on els vells rondallaires tindran la veu cantant. Una actuació que, alhora, compta amb el grup de música tradicional Pedrol-Pedros. El resultat és una hora d'emocions que ens fa recuperar les innocències perdudes. MARTA CAMPS

'Repensar la política'

COL·LECTIU POLÍTICA EN RED

EZEQUIEL ADAMOVSKY,

CHRISTOPHE AGUITON, MARCO

BERLINGUER ET AL.

ICARIA, 2008

El món d'avui dibuixa un escenari inquietant per als partidaris de la justícia i la transformació social. S'ha demostrat l'esgotament de les institucions tradicionals de control democràtic i els grans moviments de protesta que van ser visibles arran de la invasió de l'Iraq semblen haver perdut intensitat, per bé que s'han replegat i han arrelat més en els seus contextos locals.

El pensament polític transformador està canviant, les formes tradicionals d'avantguarda política i representació parlamentària perden pes davant de les noves formes d'organització basades en l'horitzontalitat i la democràcia directa i participativa. El pensament crític s'allunya de formes que no contemplin la diversitat i la pluralitat. De tots aquests canvis tracta *Repensar la política*, elaborat pel col·lectiu Política en Red, un ampli grup de reflexió que es proposa analitzar les noves realitats de la política d'avui. BLANCA BALANYÀ

RECOMANEM

DISSABTE 28**TROBADA SOCIAL ALTERNATIVA AL PETROLI**

21h. Ministeri d'Afers Exteriors, Plaza Reina Sofía. Madrid.

Acudeix a la manifestació! La CGT de Catalunya organitza un autocar gratuït per assistir a la manifestació. Apunta't al Comitè Confederal de Catalunya, al telèfon 692 057 751 o al correu acciosindical@cgtcatalunya.cat. Sortida de Barcelona: dissabte 28 de juny a les 07:00h. Tornada de Madrid: diumenge 29 de juny a les 01:00 hores.

DIJOUS 26**Exposició de cartells del 36 i Xerrada amb Trinidad Gallego**

20h. Casal de Barri de Prosperitat.

Plaça Àngel Pestaña. Barcelona.

Del dijous 26 de juny fins al 18 de juliol s'exposarà al Casal de Barri de Prosperitat, a la Plaça Àngel Pestaña, una mostra de cartells antifeixistes i revolucionaris de la IIa República i la Guerra del 36. Per inaugurar l'exposició, el dijous 26 de juny a les 20h. organitzem una xerrada amb Trinidad Gallego, veïna de Nou Barris i militant antifeixista a la guerra del 36. Aquests actes estan emmarcats dins la campanya Combat el capitalisme, esclafa el feixisme, que enguany estem duent a terme l'assemblea de Sant Andreu-Nou Barris d'Endavant (OSAN). Organitza: Endavant Sant Andreu Nou Barris.

DIVENDRES 27**Els Drets Humans, un prisma d'anàlisi dels conflictes**

19h. SCL-Catalunya. C. Carme, 95. Barcelona.

Amb la participació de David Bondia, membre de l'Institut Català dels Drets Humans. Organitza: SCL-Catalunya.

Cinema documental

18h. C. Jorberes, 15. Manresa.

Acratas, història del moviment llibertari al Rio de la Plata.

Organitza: CNT-Manresa

Presentació del Llibre 'A propósito de resistir. Repensar la insurgencia en África'

19h. Espai Icària.

C. Arc de Sant Cristòfol, 11-23. Barcelona.

Llibre de Jon Abbink, Mirjam de Bruijn i Klaas van Walraven (eds.). Editorial oozebap, col·lecció Pescando husmeos número 4. Amb la presència de Gerhard Seibert (un dels autors del llibre) i la col·laboració del Centre d'Estudis Africans.

Organitza: Espai Icària.

Faràndula a Sants.**Jazztà, fun & acid jazz**

21h. Casinet d'Hostafrancs.

C. Rector Triadó, 53. Barcelona.

Cloenda de la temporada 2007/08 del cicle dedicat a la música i les arts escèniques:

Divendres Faràndula a Sants.

Organitza: Assamblea de Barri de Sants.

Dia internacional contra la tortura

20h. Casal Popular Panxampla. Tortosa.

Projecció dels documentals *Alerta Torà* i*Silenci: aquí és tortura.*

Organitza: Maulets.

DISSABTE 28**Concert per l'autogestió del CSO Vallldaura**

22h. CSO Vallldaura. C. Jorbetes, 15. Manresa.

Ball flamenc, Yerbagüe i Tio tirito.

Entrada 3 euros per finançar la instal·lació de l'aigua al CSO.

Festa d'inauguració del Grup de Joves Algo Diferentes

19h. Plaça del treball. Sabadell

Break Dance, Dj's, expo fotografia, concursos.

22h. Performance de foc amb Nyamakala i concerts amb Guateke Band i Txustas.

Organitza: Algo Diferentes de Sabadell.

Festa contra els bicentenaris hispanoamericans, contra la història mercantilitzadora

20h. CSO Sala Bahia. C. Olzinelles, 31. Barcelona.

Noticias desde el frente, video d'actualitat

sobre les lluites socials a llatinoamèrica. Hi

haurà distribuïdores tota la nit. A partir de les

22h. concert amb: Prados censurados por momias,

Insolvencia Cero i Sol y Sombra.

Finalment Dj Chancaca.

Organitza: Casa al Fin i i Asamblea disolvente.

Festa per l'autogestió del fanzine 'Luna, conspiració feminista'

21:30h. La Revoltosa. C. Rogent, 82. Barcelona.

Video *Jo també he avortat*, dansa oriental,

dansa hawaiana, ball flamenc, Dj's "Comando 3

de junio de 1968", pastisseria vegana, distribuï-

dora Herstory, etc.. Homes-masclé abstenir-se.

Organitza: publicació Luna.

DIUMENGE 29**JORNADA DE FORMACIÓ I DEBAT SOBRE LES MULTES ADMINISTRATIVES I LES PENES-MULTA**

10h. CENTRE SOCIAL DE SANTS. C. OLZINELLES, 30. BARCELONA.

Les multes són una de les eines que utilitza l'Estat i les seves administracions per descapitalitzar les organitzacions i col·lectius polítics i els seus membres. Aquest tipus de sancions són difícilment polititzables i requereixen fer esforços de finançament que, de vegades, poden arribar a desviar-nos dels nostres objectius inicials. Durant els últims anys, les multes s'han anat imposant a diferents col·lectius i individualitats del nostre entorn més proper. Alguns ja hi tenen experiència, a d'altres els ve de nou, tanmateix, és important que continuem formant-nos en aquest aspecte, cal reflexionar i compartir sobre les diverses estratègies per fer front a aquest tipus de sancions. Per això proposem trobar-nos el dia 29 de juny en una jornada de formació i debat, que inclogui aspectes que ens són fonamentals: la formació jurídica sobre les multes i les possibles estratègies polítiques que podem seguir, tenint en compte les diferències entre les multes administratives i les penes-multa.

HTTP://ALESPENESPUNYALADES.BLOGSPOT.COM/ /PROUPENES@GMAIL.COM/

ORGANITZA: INSUBMISSIÓ A LES PENES-MULTA

Festa Major de Ribes (garraf)

12:45h. Baixada dels grallers des del bar social del Ger fins a la plaça de la vila. 13h. Traca. 18:30h. Cercavila de balls populars.

22h. al GER, Sopar de vigília. 23h. Castell de foc i ball de vigília, a la plaça Marcer.

Diumenge 29 8h. matinal de balls populars, cercavila. 14h. Al GER, toc de gralles i vermut dilluns 30 18:30h. Espectacle de festival infantil. Animació amb la companyia El gran catacrarc.

Organitza: GER

Tertúlia sobre ordenances cíviques i la seva repercussió a les nostres vides

19h. Ateneu Santboià.

Av. Maria Girona, 2. Sant Boi.

Organitza: Col·lectiu Llibertari de Sant Boi.

Treball i patriarcat. Les discriminacions laborals per raó de gènere i orientació sexual

11h. Seu Nacional Intersindical-CSC.

C. Portal de l'Àngel, 38, 1er pis. Barcelona.

Xerrada a càrrec de Sylviane Dahan, membre del moviment feminista, Gerard Coll, sociòleg investigador i Lourdes Rios, experta en qüestions de gènere. L'acte coincideix amb les mobilitzacions anuals per l'alliberament GLBT –en commemoració pels aldarulls de Stonewall–, que amb el temps ha esdevingut una de les cites anuals de referència per l'eradicació del patriarcat als Països Catalans i a la resta d'indrets del món.

Organitza: Intersindical CSC.

4 anys, 7 mesos i 1 dia que Cal Suís és del poble!

Festa tot el dia. Cal Suís.

C. Finestrelles, 32-38. Esplugues de Llobregat.

12h. Mercat boig d'intercanvi i jocs. 14h.

Dinar *de traje*, porta alguna cosa per com-

partir 17h. Espectacles i escenari obert:

màgia, flamenc, clowns... 21h. Sopar, concerts

i Dj's!

Organitza: Cal Suís.

SORTIM DE CASA**DIVENDRES 27 MANIFESTACIÓ. LES DONES PARIM, LES DONES DECIDIM**

19h. PLAÇA DE L'AJUNTAMENT DE MOLINS DE REI.

Vine vestida de negre, en homenatge a les 'dones de negre', parta cassoles, xiulets o el que vulguis

ORGANITZA: GRUP DE DONES I HOMES ADHERITS A LA CAMPANYA. WWW.AVORATAMENTMOLINS.BLOGSPOT.COM

DIVENDRES 27 DEFENSEM EL DRET DE LES DONES DE DECIDIR

17:30h. PLAÇA DE L'ÀNGEL. TORTOSA

Pintada d'un mural a favor del dret

a l'avortament lliure i gratuït

ORGANITZA: CASAL POLULAR PANXAMPLA

WWW.PANXAMPLA.ORG

DISSABTE 28 MANIFESTACIÓ. NO AL PROJECTE CASTOR

19:h. Poliesportiu de Vinaròs

ORGANITZA: PLATAFORMA EN DEFENSA DE LES TERRES DEL SÈNIA. WWW.PLATAFORMAPELSENIA.ORG

DISSABTE 28 DIA PER L'ALLIBERAMENT LESBIÀ, GAI, BISEXUAL I TRANSSEXUAL

Manifestacions i accions arreu de les comarques +INFO: WWW.28DEJUNY.ORG

DIVENDRES 27 CONCENTRACIÓ. LA LLIBERTAT NO TÉ GRAUS. LLIBERTAT FRANKI!

20h. Plaça Sant Jaume. Barcelona.

CONVOCA: RESCAT, SAT I GRUP DE SUPORT AL FRANKI

DIMARTS 1. CONCENTRACIÓ A VILAFRANCA.

20h. Plaça de la Vila.

DILLUNS 30 ACTE PÚBLIC DE SUPORT ALS ENCAUSATS PER LA CREMA DE FOTOS DEL REI

20h. Plaça del Vi. Girona.

Concentració, parlaments polítics i espectacle. Solidaritat encausats, arxiu dels casos, ja! El

dimarts 1 de juliol tornen a jutjar en Met i l'Enric a Madrid per haver cremat una foto del monarca espanyol.

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

NO OBLIDEU...**DEL 30 DE JUNY AL 6 DE JULIOL IV MOSTRA DEL LLIBRE ANARQUISTA**

Amb aquesta Mostra del Llibre Anarquista, pretenem donar a conèixer i fer més extensiva la crítica a la nostra societat antropocèntrica, patriarcal, capitalista i tècnica que ens condemna a sobreviure, i fer igualment extensives i contagioses les ganes de bastir-ne una altra de possible -que no utòpica-, sense Estat ni diners, poder viure i desplegar el que més hi ha d'humà en nosaltres. A través de les presentacions de llibres i dels debats, de les taules de llibres i de menjars, a través de l'activitat poètica, donem curs durant aquesta setmana a la paraula i la comunitat.

HTTP://WWW.LLIBREANARQUISTA.ES.KZ/

La indirecta

L'ENTREVISTA // IÑAKI URKÍA, ARQUITECTE BIOCLIMÀTIC NAVARRÈS

“L'única alternativa és viure amb molt poc i compartir molt”

Iñaki Urkía Lus és un arquitecte bioclimàtic navarrès. És conegut per la seva defensa de la construcció amb materials sans, propers i que, a més, optin per la senzillesa i el màxim aprofitament energètic dels elements passius de l'habitatge. Ha col·laborat en nombrosos projectes d'autoconstrucció d'habitatges a Navarra i a la resta de l'Estat. Juntament amb el seu germà Sebastian, fa prop de 25 anys va escriure un clàssic de l'arquitectura sostenible: *Energia Renovable Práctica*, un llibre on recollia un bon grapat de solucions i recomanacions autoconstructives per millorar l'eficiència energètica de les cases de camp i de poble.

☞ Dani Monserrate

/entrevista@setmanaridirecta.info/

Què és la bioconstrucció?
La bioconstrucció és la teoria que promou una construcció sana i sostenible. És molt senzill. Es tracta d'escollir materials locals, amb un cost de producció baix i que respectin —tant en la seva elaboració com al llarg de la seva vida— el medi ambient i les persones que hi han de viure. No cal anar molt lluny per fer una bioconstrucció, n'hi ha prou amb fer servir materials tradicionals com el totxo, la llana, la fusta, l'adob o les pintures naturals. De fet, la construcció tradicional és una font bàsica de coneixement per la bioconstrucció, una col·lecció de com han resolt en cada moment i a cada lloc les qüestions constructives, amb solucions tan útils com —en el cas de Catalunya— l'orientació de les cases de cara al sud o la volta catalana.

“Alçades naturals de quatre o cinc plantes són perfectament assolibles amb tècniques de bioconstrucció”

Però la bioconstrucció no és una opció per uns pocs?

Tot el contrari, justament és l'opció més assequible. Cal pensar que s'utilitzen materials no gaire elaborats i que no requereixen ni eines ni personal molt especialitzat per la seva aplicació. Per tot això, el cost també és reduït moltíssim. En el cas de l'autoconstrucció no prevaldran uns

acabats enlluernadors, sinó l'ample coneixement que tenen sobre la casa les persones que hi viuen, la selecció dels materials i les solucions constructives apreses i desenvolupades. Hem de pensar que el preu de les cases de bales de palla és d'entre 100 o 150 euros el metre quadrat construït, mentre que l'edificació convencional —només comptant els materials— no baixa de 400 euros per metre quadrat. Evidentment, la bioconstrucció té més aplicació en els ambients rurals, però cal pensar que els cascs antics de les nostres ciutats —o el que queda d'ells— són resultat de processos de bioconstrucció. Alçades naturals de quatre o cinc plantes són perfectament assolibles amb tècniques de bioconstrucció.

Sobta trobar un arquitecte que defensi l'autoconstrucció, quins valors afegits li trobes?

Moltíssims. Per començar, no t'has d'endeutar. Si consideres els diners que t'estalviaràs fent-ho tu mateix, segurament que les hores que hi dediquis seran les més ben pagades de la teva vida. A banda de la qüestió econòmica, hi ha la quantitat de coneixements que

s'adquireixen i l'estima que poses a construir el lloc que t'acollirà durant molts anys. La bioconstrucció suposa recuperar el sentit natural de les coses, dels ocells que es fan el seu niu o els mamífers que es fan el seu cau. Construir-se la pròpia casa és quelcom molt natural, no hauria de ser vist com una cosa rara o poc habitual. **Per què s'ha construït tant i tan malament a l'Estat espanyol?**

La situació actual no és el resultat de la necessitat d'habitatge sinó de l'especulació. El sistema vol que la gent visqui sola. La mitjana de persones per habitatge és d'1'2 als països occidentals, amb tot el que implica de consum: una rentadora per casa, una nevera, un televisor —o dos o tres—, un cotxe i una gran quantitat de trastos per cap. A casa meua hi hem viscut fins a sis persones i, en canvi, ara sembla que una parella necessiti 100 m² per viure. Estem immersos en una febre consumista que està convertint la gent en esclava. Allà al meu poble diuen que la lluita obrera es va acabar quan es va inventar la hipoteca i no crec que estiguin equivocats. A més, aquest model de construc-

ció devorador de recursos necessita un augment constant de la demanda d'energia en un món que és finit. Cal optar per la simplicitat màxima, l'única alternativa és viure amb molt poc i compartir molt, no hi ha una altra solució.

Jo pensava que tots els arquitectes somiaven amb ocupar algun dia un lloc al costat dels Foster, Calatrava o Bohigas...

Hi ha molta moda amb això dels edificis emblemàtics, però és que a mi m'agrada més estar al camp, amb la gent i amb les necessitats reals. Tota aquesta edificació, tota aquesta moda d'edificis emblemàtics és pura prepotència: sempre volen fer la torre més alta, la forma més inversemblant... Ja ho deia fa cinc-cents anys Leonardo Da Vinci: només es glorifica els arquitectes que causen més dany i destrosses a la natura. No m'atreuen gens aquesta mena de construccions. L'ampliació del Louvre o els gratacels de Norman Foster costen uns 6.000 euros per metre quadrat. Cal construir a aquests preus quan ho podem fer a 100 o 150 euros per metre quadrat? ■

Encara ens sona Biafra?

☞ Matthew Tree

/opinio@setmanaridirecta.info/

Els nens anglesos dels anys seixanta recordem com si fos ahir com les nostres mares insistien que penséssim en els “nens de Biafra” cada vegada que no volíem acabar el sopar. El naixement de la República de Biafra el 1967 va acabar amb una crisi humanitària de grandíssimes dimensions que, al contrari del Fòrum 2004, sí que va moure el món.

L'escriptora nigeriana Chimamanda Ngozi Adichie ha fet una gran novel·la sobre el tema (*Half of a Yellow Sun*, 2006) que ens demostra com en són, de complicats, els conflictes quan tenim totes les dades a la mà. A Nigèria, el 1966, una sèrie de cops i contracops d'estat havien deixat els del nord, de majoria musulmana, al poder (recolzat fermament pels anglesos, que consideraven els musulmans més civilitzats i per tant més “tractables” que els “salvatges” de l'oest i l'est). Els musulmans del nord van culpar els de l'est, d'ètnia *ibo*, de voler tornar a fer-los fora del poder i es van posar a massacrar bona part dels *ibos* residents al nord. Els supervivents van fugir a l'est i es va proclamar la independència de Biafra, un Estat que no interessava, per raons diferents, ni als estats àrabs, ni als soviètics ni a Occident. De manera que els anglesos van enviar cuirassats i artilleria al govern nigerià, els russos, caçabombarders i els egipcis, pilots qualificats. Així mateix, al llarg de tres anys, musulmans, occidentals i soviètics van matar gairebé un milió de biafresos i van posar fi al primer Estat creat per africans i per als africans. Un fet històric que ens recorda que tots els poders actuen per interessos propis i que, si aquests interessos coincideixen, qualsevol mena d'aliança és possible. Potser és per això que aquests tenen una tendència a concentrar-se en aquells conflictes *orientmitjans* en què les coses continuen essent (aparentment) clares o fins i tot maniquees. De l'Àfrica subsahariana, en canvi —on les coses són i sempre han estat tot el contrari— no en parlen gairebé mai.

QUIJOTAT

